



ARULMIGU PALANIANDAVR ARTS COLLEGE FOR WOMEN
(Autonomous)

(Re-Accredited with 'B⁺⁺' Grade by NAAC 3rd Cycle)
Run by Arulmigu Dhandayuthapani Swamy Thirukoil, H.R & C.E Dept. Government of Tamil Nadu
A Government Aided College - Affiliated to Mother Teresa Women's University, Kodaikanal
CHINNAKALAYAMPUTHUR(PO), PALANI - 624615



LEARNING RESOURCES
TOURISM & CULTURAL HERITAGE

PREPARED
BY
PG & RESEARCH DEPARTMENT OF HISTORY

Objective Questions and Answers Descriptive Answers

- 1.எந்த மொழியிலிருந்து Tour என்ற ஆங்கில வார்த்தை பிறந்தது?
டோர்னஸ்என்ற லத்தீன்சொல்
- 2.பண்டையகால வரலாற்றின் முதல் பயணிகளாக ருதப்படுபவர்கள் யார்?
ஆதாம்ஏவாள்
- 3.ரோமானியர்கள் விரும்பி சென்ற சுற்றுலா இடம் எது ?
ஸ்டாஸ்
- 4.இடைக்காலசுற்றுலா பயணிகள் இருவரை குறிப்பிடுக?
பெஞ்சமின்டுடேலாஇபன்ப்டூட்டா
- 5 எந்தநூற்றாண்டை பெரும்பயணத்தின் பொற்காலம் என்று கூறுகிறோம்?
18 ஆம்நூற்றாண்டு
- 6 ஜெட் விமானங்கள் எப்போது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது?
1958
- 7 உலகின்முதல் பயண முகவர் யார்?
தாமஸ்குக்
- 8.இந்தியாவின் முதல் ரயில் போக்குவரத்துஎ து?
பம்பாய் to தானே
- 9 சாலை போக்குவரத்தில் முதன் முதலில் கேஸ்மூலம் இயங்கும்காரை
கண்டுபிடித்தவர்யார்?
பிரான்ஸ்நாட்டைசேர்ந்தஜீன்எட்வின்லினார்
- 10.பண்டைய கிரேக்கர்களின் பயணங்களை பற்றிய குறிப்புகள் எந்தகாவியத்தில்
கூறப்பட்டுள்ளது?
ஹோமர்எழுதியஒடிசி
- 11.அரசியல் ரீதியாக வரலாற்றில் பயணம் மேற்கொண்ட கிரேக்க மன்னர் யார்?
மாவீரன்அலெக்சாண்டர்
- 12.இந்தியாவிற்கு வந்த வெளிநாட்டு பயணிகளில் முக்கியமானவர் யார்?
புனிததாமஸ்

13 மத்திய காலத்தின் மிகவும் புகழ்பெற்ற பயணியார்?
மார்கோபோலோ

14. உலகை சுற்றி வந்த முதல் போர்ச்சுகீசிய மாலுமியார்?
பெர்டினாண்டுமெகல்லன்

15. உலகின் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ரயில்பயணம் எந்த ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது?
1814

16. சம்பளத்துடன் கூடிய விடுமுறையானது முதன் முதலில் எந்த நாட்டில்
அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது?
இங்கிலாந்து

17. வெளிநாட்டு பயணிகளுக்காக இந்திய ரயில்வே நிர்வாகம் ஏற்பாடுசெய்துள்ள
சிறப்புரயில் பெயர் என்ன?
Palace on wheels

18 நகரங்களுக்கு அப்பால்சாலையின் ஓரத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள விடுதிகளின்
பெயர் என்ன?
மோட்டல்கள்

19. இளைஞர் விடுதிகள் முதன் முதலில் எங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது?
ஜெர்மனி

20. சுற்றுலாவின் முக்கியமான உறுப்பு எது?
தங்கும் விடுதிகள்

21. கஜிராகவோ என்ற சுற்றுலாத் தலம் எங்கு காணப்படுகிறது?
மத்தியபிரதேசம் - பன்னா

22. சர்வதேச விண்வெளி ஆய்வு நிறுவனத்திற்கு சுற்றுலா சென்ற இரண்டாவது
பயணி?
மார்க்ஷெட்டில் வொர்த்

23. உலகின் முதல் சுற்றுலா கிராமம் எங்கு நிறுவப்பட்டது?
ஸ்பானியத்தீவில் உள்ள மெஜோர்க்கா

24. பன்னாட்டு நாணயப் பரிமாற்றத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் அமெரிக்க
நிறுவனம் எது?
அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் கம்பனி

25. பயணப்பணி நிறுவனங்களில் பணிபுரிபவர்கள் எவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறார்கள்?

பயணமுகவர்கள்

26. இந்திய பயணமுகவர்கள் சங்கம் யார் தலைமையில் தோன்றியது? ஜேகாட்கரா

27. இங்கிலாந்து நாட்டின் மக்களுக்கு உரிமை வழங்கிய மாக்னகார்ட்டாவின் எந்த பிரிவு இங்கிலாந்து குடிமகன் ஒவ்வொருவரும் நாட்டைவிட்டு வெளியே செல்லவும் திரும்பவரவும் உரிமை அளிக்கிறது?

42 வது பிரிவு

28. நீராவி கப்பல் போக்குவரத்தின் தந்தை என அழைக்கப்படுபவர் யார்? ராபர்ட்டுல்ட்டன்

29. உலகின் முதல் ரயில்பாதையின் பெயர் என்ன? லிவர்பூல் மான்செஸ்டர்

30. இந்திய சுற்றுலாத்துறை வளர்ச்சிக் கழகத்தால் நடத்தப்படும் நட்சத்திர விடுதி எது?

அசோக்குருப்ஹோட்டல்கள்

31. இந்தியாவில் பாரம்பரிய தன்மை உள்ள விடுதிகள் எத்தனை உள்ளன ? 64

32. விண்வெளிக்கு சென்ற முதல் சுற்றுலா பயணி என்ற பெருமையைபெற்றவர் யார்? டென்னிஸ்டைட்டஸ்

33. சுற்றுலாவிற்கான முதல் பயணப்பணி நிறுவனம் எப்போது தொடங்கப்பட்டது? 1845

34. சுற்றுலாவிற்கான இரண்டாவது பயணப்பணி நிறுவனத்தை ஆரம்பித்தவர் யார்?

ஹென்றி வால்ஸ்

35. இந்திய பயணம் முகவர்கள் சங்கம் எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது? 1949

36. உலக சுற்றுலா நிறுவனம் எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது? ஜனவரி 2, 1975

37 உலக சுற்றுலா நிறுவனத்தின் தலைமை இடம் எங்கு அமைந்துள்ளது?
ஸ்பெயின் மேட்ரிட்

38 பசிபிக் பகுதி பயண நிறுவனம் (PATA) யாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது?
1951ல் லொரின் தர்ஸ்டன்

39 பசிபிக்பகுதி பயண நிறுவனத்தின் தலைமை இடம் எங்கு உள்ளது?
சான்பிரான்சிஸ்கோ

40 எந்த ஆண்டு முதல் வெளிநாடுகளுக்கு செல்லும் குழந்தைகளுக்கும்
பாஸ்போட் எடுக்கவேண்டும் என்ற விதிமுறை கொண்டுவரப்பட்டது?
அக்டோபர் 1,1998

41 சுற்றுலா மூலம் அந்நிய செலவாணியை ஈட்டுவதில் இந்தியா எந்த இடத்தை
வகிக்கிறது?
இரண்டாவதுஇடம்

42 சுற்றுலாமற்றும்சிவில்விமானபோக்குவரத்துஅமைச்சகம்எப்போது
ஏற்படுத்தப்பட்டது?
மார்ச் 14,1967

43 இந்தியா சுற்றுலா வளர்ச்சிக்கழகம் எப்போது முறைப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டது?
அக்டோபர் 1,1966

44 இந்தியாவின் புகழ்பெற்ற பண்பாட்டு சுற்றுலாமையங்களான அஜந்தா ,
எல்லோரா, எலிபென்டா குகைகள் எங்கு காணப்படுகின்றன?
மகாராஷ்டிரா

45 உலகப் புகழ்பெற்ற குப்தர்கால இரும்புத் தூண் எங்கு காணப்படுகிறது?
டெல்லி

46 கீழ்த்திசையின் வெனிஸ் என்று அழைக்கப்படுவது எது?
ஸ்ரீநகர்

47 இந்திய போர்ச்சுகீசிய கலாச்சாரத்தின் கண்ணாடியாக திகழ்வது எது?
கோவா

48 மகாபலிபுரம்கடற்கரைகோயில்யாரால்கட்டப்பட்டது?
ராஜசிம்மன்

49 உலகப் புகழ்பெற்ற பங்கங்காதிருவிழா எங்குநடை பெற்றுகிறது?
மும்பை

50 எலிபென்டா திருவிழா எந்த ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது?

1989

51 தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக்கழகம் எப்பொழுது அமைக்கப்பட்டது?

ஜூலை 1, 1971

52.இந்தியா எந்த ஆண்டு பசிபிக் பயணநிறுவனத்தின் உறுப்பினராக சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது?

1957

53 பசிபிக்பயண நிறுவனத்தின் 15வது மாநாடு எங்கு நடைபெற்றது?

புதுடெல்லி

54 பசிபிக்பயண நிறுவனத்தின் இந்திய கிளை எந்த ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது?

1969

55 இந்தியாவில் பசிபிக்பயண நிறுவன மாநாடு எப்பொழுது நடத்தப்பட்டது?

1978

56 பசிபிக்பயண நிறுவனத்தின் இந்திய வட்டாரக் கிளையில் எத்தனை உறுப்பினர்கள் உள்ளனர்?

98

57 இந்தியாவின் பூலோகசுவர்க்கம் என்று அழைக்கப்படும் பகுதி எது?

காஷ்மீர்

58 சிந்துசமவெளிப்பகுதியில் உள்ள வரலாற்று சிறப்பு மிக்க நகரங்கள் எவை?

டில்லி, வாரணாசி, சாரனாத்

59 மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் மிக உயரமான சிகரம் எது?

கேரளாவில் உள்ள ஆனைமுடி

60 கிருஷ்ணா கோதாவரி நதிகள் பாயும் பிரதேசத்தில் தோன்றிய புகழ்பெற்ற அரசுகள் எவை?

விஜயநகரபாமினி அரசுகள்

61 இந்திய கடற்கரை பகுதியில் நீளம் எவ்வளவு?

7,5166 கி. மீ

62 மேற்கு கடற்கரை பகுதியின் சிறந்த சுற்றுலாமையங்கள் எவை?

கோவளம், கோவா, பம்பாய்

63. உலக மக்கள் தொகையில் இந்தியா எந்த இடத்தை வகிக்கின்றது?
2 வது இடம்

64. இந்திய மக்களால் பேசப்படும் மொழிகள் எத்தனை?
1652 மொழிகள்

65. இந்திய அரசியல் சாசனம் எத்தனை மொழிகளை தேசிய மொழிகளாக அங்கீகரித்துள்ளது?
18 மொழி

66. இந்திய மக்கள் பண்பாடு நாகரிகம், தத்துவம் போன்றவற்றை விளக்கும் இந்திய தேசியகாவியங்கள் எவை?
மகாபாரதம் ராமாயணம்

67. வெளிநாட்டு சுற்றுலாப்பயணிகள் கவர்ந்த இந்திய இசை சம்மந்தமுடைய சுற்றுலாத்தலம் எது?
திருவையாறு, தியாகராசர் இசைத்திருவிழா

68. பரத முனிவர் எழுதிய நூலின் பெயர் என்ன?
நாட்டியசாஸ்திரம்

69. கேரளாவின் பாரம்பரிய நடனத்தின் பெயர் என்ன ?
கதகளி

70. சூரியனுக்கான கோயில் அமைந்துள்ள இடம் எது?
கோனார்க்

71. இந்திய சுற்றுலா வளர்ச்சிக்காக ஆங்கிலேயர்களால் அமைக்கப்பட்ட குழுவின் பெயர் என்ன?
சார்ஜன்ட் குழு

72. சார்ஜன்ட் குழு சுற்றுலா சம்பந்தமாக தனது அறிக்கையை எப்பொழுது சமர்ப்பித்தது?
1946 அக்டோபர்

73. பன்னாட்டு சுற்றுலாவை விரிவாக்க இந்தியா யாருடைய உதவியை நாடியது?
யுனெஸ்கோ உறுப்பினர் E. R ஆல்சின்

74. ஜண்டமேளா என்னும் திருவிழா எங்கு கொண்டாடப்படுகின்றது?
இமயமலை அடிவாரத்தில் உள்ள டெஹ்ராடூன்

75 Pink city என்று அழைக்கப்படும் சுற்றுலாத் தலம் எது?
ஜெயப்பூர்

76 மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற விலங்குகள் கண்காட்சி எங்கு நடைபெறுகிறது?
ஜோத்பூர்

77 சுற்றுலாப் பயணிகளை மிகவும் கவர்ந்த பாம்புவடிவமைந்த படகுபோட்டி எங்கு
நடைபெறுகிறது?
கேரளா

78 சென்னை மாநகரம் எந்த ஆண்டு நிர்மானம் செய்யப்பட்டது?
1659

79 புனித ஜார்ஜ் கோட்டை எந்த ஆண்டுகாரால் கட்டப்பட்டது?
1640 பிரான்சிஸ்டே

80 உலகிலேயே இரண்டாவது நீளமான கடற்கரை எது?
மெரினாகடற்கரை

81 இந்தியாவின் இரண்டாவது பெரிய நீதி மன்றம் எங்கு உள்ளது?
சென்னை

82 கன்னிமரா நூலகம் எப்பொழுது ஏற்படுத்தப்பட்டது?
1796 ஏப்ரல் 14

83 திப்பு சுல்தானை தோற்கடித்த ஆங்கிலேயர் அந்த வெற்றியின் நினைவாக
கட்டிய மஹாலின் பெயர் என்ன?
ராஜாஜி மகால்

84 தமிழகத்தில் மலைகளின் ராணி என்று புகழப்படும் சுற்றுலா நகரம் எது?
ஊட்டி

85 ஊட்டி தாவரவியல் பூங்கா எப்பொழுது ஏற்படுத்தப்பட்டது?
1847

86 தென்னிந்தியாவின் மிக உயரமான சிகரம் எங்கு சிகரம் எது?
தொட்டபெட்டா

87 ஊட்டியின் முக்கூர்த்தி தேசியப்பூங்கா எப்பொழுது ஏற்படுத்தப்பட்டது?
1982

88 முதுமலை சரணாலயம் எந்த ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது ?

1932

89 கொடைக்கானலில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தை
சேர்ந்த குகை மனிதர்கள் வாழ்ந்த இடங்களின் பெயர் என்ன?
கூக்கால் குகைகள்

90 தென்னிந்தியாவின் ஆரோக்கிய நீரூற்று என்று அழைக்கப்படும் ஆறு எது?
குற்றாலம்

91 காந்தியின் நினைவு மண்டபம் இந்தியாவில் எங்கு உள்ளது?
கன்னியாகுமரி

92 மாமல்லபுரத்தின் ஒற்றை கல்லால் ஆன கோவில்களை கட்டியவர் யார்?
நரசிம்மவர்மன்

93 தென்னிந்தியாவின் சிறந்த ஆன்மீக நகரம் எது?
காஞ்சிபுரம்

94 காஞ்சி கைலாசநகரம் கோவில் யாரால் கட்டப்பட்டது?
ராஜசிம்மன்

95 தென்னிந்தியாவின் நெற்களஞ்சியம் எது?
தஞ்சாவூர்

96 உலகிலேயே அதிகமாக ஓலைச்சுவடிகளை கொண்ட நூலகம் எது?
சரஸ்வதிமஹால்

97 தென்னிந்தியாவின் வாரணாசி என்று அழைக்கப்படும் நகரம் எது?
இராமேஸ்வரம்

98 இந்தியாவில் மிகநீளமான சுற்றுமதில்களை கொண்ட கோவில் எது?
ராமநாதபுரம்சுவாமி திருக்கோயில், ராமேஸ்வரம்

99 இராமேஸ்வரத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள இந்திராகாந்தி நினைவுப்பாலம் எந்த
ஆண்டு யாரால் திறந்துவைக்கப்பட்டது?
1988 ராஜீவ்காந்தி

100 மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் கோவில் யாரால் கட்டப்பட்டது?
விஸ்வநாதநாயக்கர்

சுற்றுலா, பொழுதுபோக்கு, தளர்வு மற்றும் இன்பம் போன்றவற்றில், சேவைகளை வணிக ரீதியாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் வீட்டைவிட்டு வெளியே நேரத்தைச் செலவிடும் செயல் மற்றும் செயல்முறை. எனவே, சுற்றுலா என்பது நவீன சமூக ஏற்பாடுகளின் ஒரு விளை பொருளாகும், இது 17 ஆம் நூற்றாண்டில் மேற்கு ஐரோப்பாவில் தொடங்கி பாரம்பரிய பழங்காலத்தில் முன்னோடிகளைக் கொண்டுள்ளது. சுற்றுலாப்பயணிகள் "அடிக்கப்பட்டபாதையை" பின்பற்றுவதால், சுற்றுலாப்பயணிகளை ஆய்வு செய்வதில் இருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டப்படுகிறது, நிறுவப்பட்ட ஏற்பாடு முறைகளிலிருந்து பயனடைகிறார்கள், மேலும் இன்பம் தேடுபவர்களுக்கு ஏற்றவாறு, பொதுவாக சிரமம், ஆபத்து மற்றும் சங்கடம் ஆகியவற்றிலிருந்து தனிமைப் படுத்தப்படுகிறார்கள். இருப்பினும், சுற்றுலா, மற்றசெயல்பாடுகள், ஆர்வங்கள் மற்றும் செயல்முறைகளுடன் மேலெழுகிறது, எடுத்துக்காட்டாக, யாத்திரை. இது "வணிகசுற்றுலா", "விளையாட்டுசுற்றுலா," மற்றும் "மருத்துவசுற்றுலா" (மருத்துவ சேவையைப் பெறுவதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் சர்வதேசப் பயணம்) போன்ற பகிரப்பட்ட வகைகளை உருவாக்குகிறது.

சுற்றுலாவின் தோற்றம்

21ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், சர்வதே சசுற்றுலா உலகின் மிக முக்கியமான பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக மாறியது, மேலும் அதன் தாக்கம் ஆர்க்டிக் முதல் அண்டார்டிகா வரை அதிகளவில் வெளிப்பட்டுவந்தது. எனவே சுற்றுலாவின் வரலாறு மிகுந்த ஆர்வமும் முக்கியத்துவமும் கொண்டது. 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சுற்றுலா என்ற வார்த்தை உருவாவதற்கு முன்பே அந்த வரலாறு தொடங்குகிறது. மேற்கத்திய பாரம்பரியத்தில், அடிப்படைக் கட்டமைப்பு, சுற்றிப் பார்ப்பது மற்றும் அத்தியாவசியமான இடங்கள் மற்றும் அனுபவங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதன் மூலம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட பயணத்தை பண்டைய கிரீஸ் மற்றும் ரோமில் காணலாம்., இது "பாரம்பரியசுற்றுலா" (அங்கீகரிக்கப்பட்ட கலாச்சார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வரலாற்றுதளங்களின் கொண்டாட்டம் மற்றும் பாராட்டு தலைநோக்கமாகக் கொண்டது) மற்றும் கடற்கரை ஓய்வுவிடுதிகள் ஆகிய இரண்டின் தோற்றத்திற்கும் உரிமை கோரலாம். உலகின் ஏழு அதிசயங்கள் கிரேக்கர்கள் மற்றும் ரோமானியர்களின் சுற்றுலாதளங்களாக மாறியது.

புனித யாத்திரை இதேபோன்ற முன்னோடிகளை வழங்குகிறது, கிழக்கு நாகரிகங்களை நாடகத்திற்கு கொண்டுவருகிறது. அதன் மத இலக்குகள் வரையறுக்கப்பட்ட வழிகள், வணிக விருந்தோம்பல் மற்றும் பங்கேற்பாளர்களின்

நோக்கங்களுக்கிடையில் ஆர்வம், சாகசம் மற்றும் இன்பம் ஆகியவற்றின் கலவையுடன் இணைந்துள்ளன. ஆரம்பகால பௌத்த தலங்களுக்கான யாத்திரை 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொடங்கியது, இருப்பினும் துறவிகளின் சிறியகுழுக்களின் தற்காலிக தனியுரிமையிலிருந்து அங்கீகரிக்கக்கூடிய சுற்றுலா நடைமுறைகளுக்கு மாறுவதை வரையறுப்பது கடினம். மக்கா புனிதயாத்திரையும் இதே போன்ற பழமையானது. 21 ஆம் நூற்றாண்டிலும் கூட பாலைவனம் வழியாகப் பயணித்ததில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கருத்தில்கொண்டு ஹஜ்ஜின் சுற்றுலா அந்தஸ்து சிக்கலாக உள்ளது. வெப்பஸ்பா ஒரு சுற்றுலாத்தலமாக-புனிதக் கிணறு அல்லது புனித நீருற்றாகத்தளத்துடனான யாத்திரைத் தொடர்புகளைப் பொருட்படுத்தாமல்-அதன் ஆங்கில மொழிலேபிளை இப்போது பெல்ஜியத்தில் உள்ள ஆரம்பகால ரிசார்ட்டான ஸ்பாவில் இருந்து பெற்றிருந்தாலும், ஐரோப்பிய கண்டுபிடிப்பு அவசியமில்லை. பழமையான ஜப்பானிய *ஆன்சென்* (வெந்நீர்ஊற்று) குறைந்தது 6 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து குளிப்பவர்களுக்கு உணவளித்து வந்தது. சுற்றுலா அதன் தோற்றத்திலிருந்து ஒரு உலகளாவிய நிகழ்வாக இருந்துவருகிறது.

நவீன சுற்றுலா என்பது பெருகிய முறையில் தீவிரமான, வணிக ரீதியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, வணிகம் சார்ந்த செயல்பாடுகளின் தொகுப்பாகும், அதன் வேர்கள் தொழில்துறை மற்றும் தொழில்துறைக்கு பிந்தைய மேற்குநாடுகளில் காணப்படுகின்றன. பிரான்ஸ், ஜெர்மனி மற்றும் குறிப்பாக இத்தாலியில் பாரம்பரிய ரோமானிய சுற்றுலாவுடன் தொடர்புடையவை உட்பட கலாச்சாரதளங்களின் பிரபுத்துவ பிரமாண்ட சுற்றுப்பயணம் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் அதன் வேர்களைக் கொண்டிருந்தது. இருப்பினும், இதுவேகமாக வளர்ந்தது, இருப்பினும், 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில், ஐரோப்பிய போர்களுக்கு இடையிலான இடைவெளியில் ஆல்பைன் இயற்கைக் காட்சிகளைத் தழுவி அதன் புவியியல் வரம்பை விரிவுபடுத்தியது. (உண்மை வரலாற்று ரீதியாக போரின் முதல் உயிரிழப்பு என்றால், சுற்றுலா இரண்டாவது, இருப்பினும் அது பின்னர் கல்லறைகள் மற்றும் போர்க்களதளங்களுக்கு புனிதயாத்திரைகளை இணைக்கலாம் மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், வதை முகாம்கள்.) பிரமாண்ட சுற்றுப்பயணத்தின் விரிவாக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக, விரிவடைந்து வரும் வணிக, தொழில் மற்றும் தொழில் துறை நடுத்தரவரிசைகள் தங்கள் மகன்களுக்கான இந்த சடங்குக்கான அணுகலைப் பெற விரும்பி நிலஉரிமையாளர் மற்றும் அரசியல்வர்க்கங்களுடன் சேர்ந்ததால் அதன் தனித்தன்மை குறைமதிப்பிற்கு உட்பட்டது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், ஆரோக்கியம், ஓய்வு மற்றும் கலாச்சாரத்திற்கான ஐரோப்பிய பயணங்கள் நடுத்தரவர்க்கத்தினரிடையே பொதுவான நடைமுறையாக மாறியது.

மேலும் கலாச்சார மூலதனத்தைப் பெறுவதற்கானபாதைகள் (அந்தஅறிவு, அனுபவம் மற்றும் மெருகூட்டல் ஆகியவை கண்ணியமானச மூகத்தில் கலக்கத் தேவையானவை) வழிகாட்டிபுத்தகங்கள், ப்ரைமர்கள், கலை மற்றும் நினைவு பரிசுசந்தைகளின் மேம்பாடு மற்றும் கவனமாக அளவீடு செய்யப்பட்ட போக்குவரத்து மற்றும் தங்குமிட அமைப்புகளால் மென்மையாக்கப்பட்டன.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சர்வதேச அளவில் சுற்றுலா இன்னும் பெரிய வணிகமாக மாறியது. வான்வழிசன்னி கடலோர இடங்களுக்கான பேக்கேஜ் சுற்றுப்பயணம் , வடக்கு ஐரோப்பாவிலிருந்து மத்தியதரைக் கடலுக்கு மகத்தான வருடாந்திர குடியேற்றத்தின் அடிப்படையாக மாறியது , பசிபிக் பகுதியில் உள்ள ஆசிய சந்தைகள் உட்பட நீண்ட தூர இடங்களுக்கு விரிவடைந்து, இறுதியில் பிந்தைய கம்யூனிச ரஷ்யர்கள் மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பியர்களை மத்திய தரைக்கடலுக்கு கொண்டு வந்தது . அமெரிக்காவிலிருந்து மெக்ஸிகோ மற்றும் கரீபியன் வரை இதேபோன்ற போக்குவரத்து பாய்கிறது . ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இந்த வளர்ச்சிகள் பழைய ரயில், சாலை மற்றும் கடல் பயண முறைகளில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன . 1930கள் மற்றும் போருக்குப் பிந்தைய ஆண்டுகளில் மத்தியதரைக் கடலுக் கான ஆரம்பப் பயணப் பயணங்கள் மோட்டார் கோச் (பேருந்து) மூலம் இருந்தன . 1970 களின் பிற்பகுதி வரை மத்திய தரைக்கடல் சூரியன் மற்றும் கடல் விடுமுறைகள் இல்லைவடக்கு ஐரோப்பாவில் தொழிலாள வர்க்க குடும்பங்கள் மத்தியில் பிரபலமடைந்தது ; முத்திரை "வெகுஜன சுற்றுலா ", இது பெரும்பாலும் இந்த நிகழ்வுக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது, இது தவறாக வழிநடத்துகிறது. இத்தகைய விடுமுறைகள் பல்வேறு வழிகளில் அனுபவிக்கப்பட்டன , ஏனெனில் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு விருப்பங்கள் இருந்தன , மேலும் இலக்கு ஓய்வு விடுதிகள் வரலாறு, கலாச்சாரம், கட்டிடக்கலை மற்றும் பார்வையாளர் கலவையில் பரவலாக வேறுபடுகின்றன . 1990 களில் இருந்து , பட்ஜெட் விமானங்களின் வளர்ச்சியின் மூலம் நெகிழ்வான சர்வதேச பயணத்தின் வளர்ச்சி , குறிப்பாக ஈஸிஜெட் மற்றும் ஐரோப்பாவில் ரியான்ஏர் ஆகியவை பு திய இலக்குகளின்

கலவையைத் திறந்தன . இவற்றில் சில ப்ராக் மற்றும் ரிகா போன்ற முன்னாள் சோவியத்-பிளாக் இடங்களாகும் , உள்ளூர் சேவை வழங்குநர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி தங்கள் சொந்த பயணத்திட்டங்களை உருவாக்கிய வார இறுதி மற்றும் குறுகிய இடைவெளி ஐரோப்பிய சுற்றுலாப் பயணிகளை இது கவர்ந்தது. விமான நிறுவனங்களின் சிறப்பு ஒப்பந்தங்கள் மூலம் மத்தியஸ்தம் செய்தது. சர்வதேச சுற்றுலாவில் , உலகமயமாக்கல் ஒரு வழி செயல்முறையாக இருக்கவில்லை; இது புரவலர்களுக்கும் விருந்தினர்களுக்கும் இடையே பேச்சுவார்த்தையை ஏற்படுத்தியது.

பயணிகள் மற்றும் உள்நாட்டு சுற்றுலா

சர்வதேச போக்குவரத்து ஒட்டங்களை விட உள்நாட்டு சுற்றுலா குறைவான கவர்ச்சியான மற்றும் வியத்தகு முறையி ல் காணப்பட்டாலும் , நீண்ட காலத்திற்கு அதிகமான மக்களுக்கு இது மிகவும் முக்கியமானது . 1920 களில் இருந்து அமெரிக்க சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கான இடமாக புளோரிடாவின் எழுச்சியானது வடக்கு மற்றும் மத்திய மேற்கு மாநிலங்களில் இருந்து "பனிப்பறவைகள்" பல ஐரோப்பிய சுற்றுலாப் பயணிகள் சர்வதேச அளவில் பயணம் செய்வதை விட அமெரிக்காவின் பரந்த பரப்பில் அதிக தூரம் பயணிப் பதால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது . பிரிட்டனில் ஒரு வணிக நிகழ்வாக சுற்றுலாவின் முன்னோடி வளர்ச்சியின் முக்கிய கட்டங்கள் உள்நாட்டு தேவை மற்றும் உள்ளூர் பயணங்களால் இயக்கப்படுகின்றன. 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் ஐரோப்பியப் போர்கள் "பிரிட்டனின் கண்டுபிடிப்பு " மற்றும் எழுச்சியைத் தூண்டின . லேக் டிஸ்ட்ரிக்ட் மற்றும் ஸ்காட்டிஷ் ஹைலேண்ட்ஸ் ஆகியவை உயர் வகுப்பினர் மற்றும் ஆர்வமுள்ள வகுப்பினருக்கான இடங்களாகும் . குறிப்பாக 19 ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசி காலாண்டில், தொழிலாள வர்க்கம் பகல் -பயணம் செய்பவர்கள் மற்றும் விடுமுறைக்கு வருபவர்களுக்கு கடற்கரையை திறக்க ரயில்வே உதவியது . 1914 வாக்கில் , உலகின் முதல் தொழிலாள வர்க்க கடலோர

ரிசார்ட்டான லங்காஷயரில் உள்ள பிளாக்பூலுக்கு ஒரு கோடையில் சுமார் நான்கு மில்லியன் பார்வையாளர்கள் வந்தனர் . நியூயார்க்கின் புருக்ளினில் உள்ள கோனி தீவுக்கு இந்த நேரத்தில் அதிகமான பார்வையாளர்கள் இருந்தனர் , ஆனால் பெரும்பாலானவர்கள் நியூயார்க் நகரத்தின் வேறு இடங்களில் இருந்து வந்து திரும்பிய பகல் -பயணிகள். அதே நாளில் ரயில் மூலம் பகுதி . உள்நாட்டு சுற்றுலா என்பது புள்ளிவிவர அடிப்படையில் குறைவாகவே தெரியும் மற்றும் பிராந்திய , உள்ளூர் மற்றும் சிறிய குடும்பம் நடத்தும் நிறுவனங்களால் சேவை செய்ய முனைகிறது. உலக அளவில் சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கணக்கிட முயற்சிக்கும் உலக சுற்றுலா அமைப்பு , சர்வதேச காட்சியில் அதிக அக்கறை கொண்டுள்ளது , ஆனால் உலகம் முழுவதும் , மற்றும் குறிப்பாக ஆசியாவில் , உள்நாட்டு சுற்றுலா சர்வதேச பதிப்பை விட எண்ணியல் அடிப்படையில் மிகவும் முக்கியமானது .

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய சர்வதேச சுற்றுலா விரிவாக்கத்தின் பெரும்பகுதி அடிப்படையாக கொண்டது கடற்கரை விடுமுறைகள் , நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டவை . அவர்களின் நவீன , வணிக வடிவத்தில், கடற்கரை விடுமுறைகள் என்பது 18 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆங்கில கண்டுபிடிப்பு ஆகும், இது பிரபலமான கடல் -குளியல் மரபுகளின் மருத்துவ தழுவல் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது . அவர்கள் மேற்கில் உள்ள சமூகங்களுக்கான கடலோர காட்சிகளின் நேர்மறையான கலை மற்றும் கலாச்சார சங்கங்களை உருவாக்கினர், கடல்சார் சமூகத்தின் முறைசாரா மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களுக்கு முறையீடு செய்தனர் . பின்னர் கடற்கரை விடுமுறை இடங்கள் , சில சமயங்களில் சூதாட்ட சூதாட்ட விடுதிகள் உட்பட, நிறுவப்பட்ட ஸ்பா ரிசார்ட்டுகளின் சமூகத்தன்மை மற்றும் பொழுதுபோக்கு ஆட்சிகளை உள்ளடக்கியது . கடற்கரை விடுமுறைகள் ஆரோக்கியம் , இன்பம் மற்றும் மத சடங்குகளுக்காக கடற்கரையின் பரவலான பழைய பயன்பாடுகளின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டது , ஆனால் ஆங்கிலேயர்கள்தான் அவற்றை முறைப்படுத்தி வணிகமாக்கினர். 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இருந்து , கடற்கரை ஓய்வு

விடுதிகள் ஐரோப்பா மற்றும் மத்திய தரைக்கடல் மற்றும் அமெரிக்கா முழுவதும் அடுத்தடுத்து பரவியது , பின்னர் ஐரோப்பிய -குடியேற்றப்பட்ட காலனிகள் மற்றும் ஓசியானியா , தென்னாப்பிரிக்கா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்கா குடியரசுகளில் வேருன்றி இறுதியில் ஆசியாவை அடைந்தது .

ரியோ டி ஜெனிரோ: கோபகபனா கடற்கரை

கடற்கரை விடுமுறை சூழல்கள் , ஒழுங்குமுறைகள், நடைமுறைகள் மற்றும் நாகரீகங்கள் தூரிய ஒளி மற்றும் தளர்வு என கலாச்சாரங்கள் முழுவதும் மாற்றப்பட்ட சிகிச்சை மற்றும் மாநாடு . கடலோர ஓய்வு விடுதிகள் அணுகல் மற்றும் பயன்பாடு மற்றும் கண்ணியம் மற்றும் அதிகப்படியான கருத்துக்கள் ஆகியவற்றில் மோதல்களின் தளங்களாக மாறியது . கடற்கரைகள், ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அற்புதமான வழிகளில் , வழக்கமான மாநாடுகளை இடைநிறுத்தக்கூடிய எல்லைக்குட்பட்ட எல்லை மண்டலங்களாக இருக்கலாம் . (ரியோ டி ஜெனிரோவில் மட்டுமல்ல உலகம் தற்காலிகமாக தலைகீழாக மாறிய கடற்கரைகள் திருவிழாக்கள் நிறைந்த இடங்களாக மாறிவிட்டன.) கடலோர ஓய்வு விடுதிகளும் ஆபத்தானதாகவும் சவாலாகவும் இருக்கலாம் . 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிரிட்டிஷ் கடலோரப் பகுதியில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் இருப்பில் தொடங்கி , அவை வர்க்க மோதலுக்கான களமாக மாறக்கூடும் , அங்கு தொழில்துறை நகரங்களில் இருந்து பகல் -பயணிப்பாளர்கள் சத்தம் , சத்தம் போன்ற நடத்தைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும் , நிர்வாணக் குளிப்பதைக் கைவிடவும் கற்றுக் கொள்ள நேரம் பிடித்தது . மெக்சிகோ போன்ற பொருளாதார , இன, "இன" அல்லது மத பதட்டங்களைச் சமாளிக்க கடற்கரைகள் ஒரு முக்கிய இடமாக இருந்தன , 1970 களில் இருந்து அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட்ட கடற்கரை ரிசார்ட் வளர்ச்சிகள் தற்போதுள்ள விவசாய சமூகங்களை இடம்பெயர்ந்தன . தென்னாப்பிரிக்காவில் நிறுவெறி ஆட்சி பிரிக்கப்பட்டது __கடற்கரைகள், மற்றும் இஸ்லாமிய உலகில் உள்ளூர் மக்கள் சுற்றுலா கடற்கரைகளில் இருந்து விலகி தங்கள் சொந்த குளியல் மரபுகளை நிலைநிறுத்திக் கொண்டனர்.

சுற்றுலாப் பயணிகளை ஈர்ப்பதற்கும், சுற்றுலாத் துறையை உருவாக்குவதற்கும் பல தனித்துவமான அமைப்புகளில் கடற்கரை மட்டுமே மிகவும் வெளிப்படையானது, ஆனால் அதன் வரலாறு பாரம்பரியம், பரவல், பிறழ்வு மற்றும் மோதல்கள் பற்றிய பல பொதுவான புள்ளிகளை விளக்குகிறது. வரலாற்றுத் தளங்கள் கலாச் சார சுற்றுலாப் பயணிகளையும், சின்னச் சின்னப் படங்களை சேகரிப்பவர்களையும் ஈர்க்கும் என்பதால், சுற்றுலாவும் வரலாற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளது. பழங்குடி மக்கள் சில சமயங்களில் தங்கள் பழக்கவழக்கங்களின் சந்தைப்படுத்துதலில் இருந்து லாபம் பெறலாம், மேலும் சுற்றுலாவின் தொழில்துறை தொல்லியல் கூட வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஹோட்டல்கள், போக்குவரத்து அமைப்புகள் மற்றும் பொழுதுபோக்கு பூங்காவுடன் நல்ல வணிகமாக மாறி வருகிறது. சுவாரிகள் பிரபலமான இடங்களாக மாறி வருகின்றன. பாரம்பரியம் மற்றும் நம்பகத்தன்மை ஆகியவை பல சவாலான மற்றும் சமரசம் செய்யப்பட்ட பண்புகளில் ஒன்றாகும். சுற்றுலாவின் உலகளாவிய தடம் - அதன் பொருளாதார, சுற்றுச்சூழல், மக்கள்தொகை மற்றும் கலாச்சார முக்கியத்துவம் - 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஏற்கனவே மிகப்பெரியதாக இருந்தது மற்றும் தொடர்ந்து அதிவேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. இந்த முக்கியமான தொழில்துறையை ஆய்வு செய்யும் இலக்கியம் தொடர்ந்து விரிவடைவதால், வரலாற்று முன்னோக்குகள் மேலும் வளர்ந்து வருகிறது.

1841 ஆம் ஆண்டு தாமஸ் குக் என்ற பிரிட்டிஷ் பாப்டிஸ்ட் போதகர் தாமஸ் குக் நிறுவனத்தை நிறுவினார். இது உலகின் மிகப் பழமையான பயண நிறுவனமாகக் கருதப்பட்டு, ரயில்வே உல்லாசப் பயணங்களை ஏற்பாடு செய்வதன் மூலம் தொடங்கப்பட்டது. ஐரோப்பாவிற்கும் இறுதியில் அமெரிக்காவிற்கும் சுற்றுப்பயணங்களை ஏற்பாடு செய்யுங்கள்.

வரலாற்று ரீதியாக, பயணத்தை முன்பதிவு செய்வது என்பது பெரும்பாலும் பயண முகவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது, அவர்கள் பயண மற்றும் தங்குமிடங்களை முன்பதிவு செய்வதற்கான சிறப்பு அமைப்புகள் மற்றும் இணைப்புகளைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் வாடிக்கையாளர்களுக்கு

பரிந்துரைகளை செய்ய இலக்குகளை அறிய முயற்சி செய்தனர் .பயண முகவர்கள் இன்னும் செயலில் உள்ளனர் மற்றும் மதிப்பை வழங்குகிறார்கள் , முகவர்கள் செய்தவற்றில் பெரு ம்பாலானவை இப்போது இணைய தளங்கள் , சமூக ஊடகங்கள் மற்றும் ஸ்மார்ட் போன்கள் பயன்பாடுகளைப் பயன்படுத்தும் தனிநபர்களால் செய்யப்படுகிறது .இணையம் மற்றும் Instagram போன்ற சமூக ஊடகங்கள் இலக்கு விருப்பங்களை விசாரிப்பவர்களுக்கு உதவியாக உள்ளன.ஹோட்டல்கள், விமான நிறுவனங்கள் மற்றும் பிற விற்பனையாளர்கள் அல்லது Expedia, Booking.com, Travelocity மற்றும் Priceline போன்ற ஆன்லைன் பயண முகவர்களிடமிருந்து ஸ்மார்ட் போன் பயன்பாடுகள் மற்றும் இணையதளங்கள் போக்குவரத்து மற்றும் தங்குமிடங்களை ஒப்பிட்டு முன்பதிவு செய்யும் செயல்முறையை மிகவும் எளிதாக்கியுள்ளன.உறுப்பினர் அடிப்படையிலான சொகுசு பயண வரவேற்பு சேவைகள் மற்றும் டெஸ்டினைஷன் மேனேஜ்மென்ட் நிறுவனங்கள் (DCM) ஆகியவையும் உள்ளன , அவை டிராவல் ஏஜென்டில் நவீனமாக உள்ளன .DCMகள் என்பது பலவிதமான நிபுணத்துவத்தை வழங்கும் நிறுவனங்கள் மற்றும் விமானங்கள் , ஹோட்டல்கள், உல்லாசப் பயணங்கள் என அனைத்தையும் திட்டமிட உதவும் .திருமண திட்டமிடுபவர்கள் மற்றும் ஆலோசகர்கள் திருமணங்களுக்கு பயணிக்க வேண்டும் .

ஆன்லைன் சேவைகள் விமான நிறுவனங்கள் அல்லது பயண முகவர்களை விட வேறுபட்ட இலக்குகளைக் கொண்டிருக்கலாம் . விமான டிக்கெட்டுகள் மற்றும் ஹோட்டல் அறைகளுக்கு , பல சேவைகள் மொத்த விலையில் மொத்தமாக முன்பதிவு செய்து அதிக விலைக்கு மறுவிற்பனை செய்கின்றன, இருப்பினும் நிறுவனத்திடமிருந்து வாங்குவதை விட மலிவானது.நிறுவனங்கள் தங்கள் ஆன்லைன் டிக்கெட் செயல்பாடுகளை பணத்தைச் சேமிப்பதற்கான ஒரு வழியாக மட்டுமே பார்க்கக்கூடும் , ஆனால் அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த பயண /தங்குமிடம் பேக்கேஜ்கள் மற்றும் சலுகைகளையும் உருவாக்கலாம் .தங்குமிடங்களின் அடிப்படையில் கூடுதலாக , VRBO, AirBNB போன்ற சேவைகள் மற்றும் பிற ஒத்த விற்பனையாளர்கள் ஹோட்டல்கள் மற்றும் பிற பாரம்பரிய தங்குமிடங்களுக்கு மாற்றாக

வழங்குகிறார்கள். சில பயண முகவர்கள் மிகவும் நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களாக அல்லது தங்களை ஆலோசகர்களாக சந்தைப்படுத்துவதன் மூலம் வெற்றிகரமாக மாற்றத்தை உருவாக்கியுள்ளனர்.

வழிகாட்டியின் இந்தப் பிரிவில் உள்ள தகவல் , ஒட்டுமொத்த பயண மற்றும் சுற்றுலாத் துறையின் குறிப்பிட்ட பகுதியை உள்ளடக்கிய வளங்களில் குறிப்பாக கவனம் செலுத்துகிறது . ஆராய்ச்சியாளர்கள் தங்கள் சொந்த சந்தை சுயவிவரத்தை உருவாக்க உதவும் தரவு மற்றும் தகவலை வழங்கும் ஆதாரங்களையும் சேர்க்க முயற்சித்தோம் . இந்தத் துறையில் ஆராய்ச்சி செய்பவர்களுக்கும், குறிப்பாக மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புத் தரவைப் பார்க்க வேண்டியவர்களுக்கும், இது இரண்டு குறிப்பிட்ட SIC மற்றும் வட அமெரிக்க தொழில்துறை வகைப்படுத்தல் அமைப்பு (NAICS) குறியீடுகளால் உள்ளடக்கப்பட்ட ஒரு தொழில் ஆகும்.

பாஸ்போர்ட் என்பது ஒரு நபரின் அடையாளத்தைக் கொண்ட அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும் அதிகாரப்பூர்வ பயண ஆவணமாகும் . கடவுச்சீட்டைக் கொண்ட ஒருவர் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதற்கும் வெளிநாட்டிலிருந்து செல்வதற்கும் மிகவும் எளிதாகவும் தூதரக உதவியை அணுகவும் முடியும் . கடவுச்சீட்டு அதன் உரிமையாளரின் தனிப்பட்ட அடையாளத்தையும் தேசியத்தையும் சான்றளிக்கிறது. பாஸ்போர்ட்டில் முழுப்பெயர், புகைப்படம், இடம் மற்றும் பிறந்த தேதி, கையொப்பம் மற்றும் பாஸ்போர்ட்டின் காலாவதி தேதி ஆகியவை இருக்கும். பாஸ்போர்ட்டுகள் பொதுவாக தேசிய அரசாங்கங்களால் வழங்கப்பட்டாலும், சில துணை தேசிய அரசாங்கங்கள் தங்கள் எல்லைகளுக்குள் வசிக்கும் குடிமக்களுக்கு பாஸ்போர்ட்களை வழங்குவதற்கு அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன . பல நாடுகள் பயோமெட்ரிக் பாஸ்போர்ட்டுகளை வெளியிடுகின்றன (அல்லது வழங்கதிட்டமிட்டுள்ளன), அவை உட்பொதிக்கப்பட்ட மைக்ரோசிப்பைக் கொண்டிருக்கின்றன , அவை இயந்திரத்தால் படிக்கக்கூடியவை மற்றும் போலியாக உருவாக்குவது கடினம் . ஜனவரி 2019 நிலவரப்படி , 150 க்கும் மேற்பட்ட அதிகார வரம்புகள் மின் - பாஸ்போர்ட்களை வழங்குகின்றன . முன்னர் வழங்கப்பட்ட பயோமெட்ரிக் அல்லாத

இயந்திரம் படிக்கக்கூடிய கடவுச்சீட்டுகள் பொதுவாக அந்தந்த காலாவதி தேதி வரை செல்லுபடியாகும்.

துபாய் சர்வதேச விமான நிலையத்தில் பாஸ்போர்ட் கட்டுப்பாடு

பாஸ்போர்ட் வைத்திருப்பவர் பொதுவாக பாஸ்போர்ட்டை வழங்கிய நாட்டிற்குள் நுழைய உரிமை பெறுவார், இருப்பினும் பாஸ்போர்ட்டிற்கு உரிமையுள்ள சிலர் முழு குடிமக்களாக இருக்க முடியாது (எ.கா. அமெரிக்க நாட்டவர்கள் அல்லது பிரிட்டிஷ் நாட்டவர்கள்). ஒரு பாஸ்போர்ட் தானாகச் செல்லும் நாட்டில் எந்த உரிமையையும் உருவாக்காது அல்லது தூதரக உதவியை வழங்குவது போன்ற எந்த வகையிலும் வழங்கும் நாட்டைக் கட்டாயப்படுத்தாது. சில கடவுச்சீட்டுகள், தூதர் அல்லது பிற அதிகாரியாக அந்தஸ்தைப் பெற்றிருப்பதைச் சான்றளிக்கின்றன, கைது அல்லது வழக்குத் தொடரப்படுவதிலிருந்து விடுபடுதல் போன்ற உரிமைகள் மற்றும் சலுகைகளுக்கு உரிமை உண்டு.

கடவுச்சீட்டைப் போன்ற ஒரு பாத்திரத்தில் பணியாற்றிய காகிதப்பணி பற்றிய ஆரம்பகால குறிப்புகளில் ஒன்று எபிரேய பைபிளில் காணப்படுகிறது. நெகேமியா 2:7-9, தோராயமாக கி.மு. 450ல் இருந்து, பாரசீக அரசர் அர்த்தக்செர்க்ஸுக்கு சேவை செய்யும் அதிகாரியான நெகேமியா, யூதேயாவுக்குப் பயணிக்க அனுமதி கேட்டதாகக் கூறுகிறது; ராஜா அனுமதி அளித்து, "நதிக்கு அப்பால் உள்ள ஆளுநர்களுக்கு" ஒரு கடிதம் கொடுத்தார், அவர் அவர்களின் நிலங்கள் வழியாக பயணிக்கும்போது அவருக்கு பாதுகாப்பான வழியைக் கோரினார்.

பண்டைய இந்திய சூழலில், அர்த்தசாஸ்திரம் (கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டு) நாட்டிற்குள் நுழைவதற்கும் வெளியேறுவதற்கும் ஒரு பாஸ் ஒன்றுக்கு ஒரு மாஷா என்ற விகிதத்தில் வழங்கப்பட்ட பாஸ்களைக் குறிப்பிடுகிறது. அர்த்தசாஸ்திரத்தின் இரண்டாவது புத்தகத்தின் 34வது அத்தியாயம் (முத்ராத்தியாசூலாவின் கடமைகளைப் பற்றியது (எழுத்து. 'முத்திரைகளின் கண்காணிப்பாளர்') ஒரு நபர் கிராமப்புறங்களில் நுழைவதற்கு அல்லது

வெளியேறுவதற்கு முன் சீல் செய்யப்பட்ட பாஸ்களை வழங்க வேண்டும் . கின்
வம்சத்தில் இல்லாவிட்டாலும் , மேற்கத்திய ஹான் (கி.மு. 202 - கி.பி.
9) காலத்திலேயே பாஸ்போர்ட்டுகள் சீன அதிகாரத்துவத்தின் முக்கிய அங்கமாக
இருந்தன . அவர்களுக்கு வயது , உயரம் மற்றும் உடல் அம்சங்கள் போன்ற
விவரங்கள் தேவைப்பட்டன .^[9] இந்த கடவுச்சீட்டுகள் (ஜுவான்) ஒரு நபரின்
ஏகாதிபத்திய மாவட்டங்கள் மற்றும் கட்டுப்பாட்டு புள்ளிகள் வழியாக நகரும்
திறனை தீர்மானித்தது . குழந்தைகளுக்குக் கூட பாஸ்போர்ட் தேவைப்பட்டது ,
ஆனால் தாயின் பராமரிப்பில் இருந்த ஒ ரு வயது அல்லது அதற்கும்
குறைவானவர்களுக்கு பாஸ்போர்ட் தேவைப்படாமல் இருக்கலாம் .

இடைக்கால இஸ்லாமிய கலிபாவில் , கடவுச்சீட்டின் ஒரு வடிவம்
பராஆ , செலுத்தப்பட்ட வரிகளுக்கான ரசீது . தங்களின் ஜக்கா (முஸ்லிம்களுக்கு)
அல்லது ஜிஸ்யா (திம்மிகளுக்கு) வரி செலுத்தியவர்கள் மட்டுமே கலிபாவின்
பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டனர் ; எனவே, பராரசீது
"அடிப்படை பாஸ்போர்ட்" ஆகும்.

"பாஸ்போர்ட்" என்ற சொல் இடைக்கால இத்தாலிய ஆவணத்திலிருந்து
வந்தது என்று சொற்பிறப்பியல் ஆதாரங்கள் காட்டுகின்றன , இது துறைமுக
பழக்கவழக்கங்கள் (இத்தாலிய "பாசா போர்டோ ", துறைமுகத்தை கடக்க) அல்லது
வாயில் வழியாக (இத்தாலிய "பாசா போர்ட் ", நகரச் சுவர் அல்லது நகரப்
பகுதியின் வாயில்களைக் கடக்கவும்) . இடைக்கால ஐரோப்பாவில் , இத்தகைய
ஆவணங்கள் உள்ளூர் அதிகாரிகளால் வெளிநாட்டுப் பயணிக ளுக்கு
வழங்கப்பட்டன (உள்ளூர் குடிமக்களுக்கு மாறாக, நவீன நடைமுறையில் உள்ளது)
மற்றும் பொதுவாக ஆவணம் வைத்திருப்பவர் நுழைய அனுமதிக்கப்பட்ட
நகரங்கள் மற்றும் நகரங்களின் பட்டியலைக் கொண்டிருக்கும் அல்லது
கடந்து. மொத்தத்தில், திறந்த வர்த்தகப் புள்ளிகளாகக் கருதப்படும் கடல்
துறைமுகங்களுக்குச் செல்வதற்கு ஆவணங்கள் தேவையில்லை , ஆனால்
துறைமுகக் கட்டுப்பாடுகளை நிறைவேற்றவும் கடல் துறைமுகங்களில் இருந்து
உள்நாட்டிற்கு பயணிக்கவும் ஆவணங்கள் தேவைப்பட்டன. நிலப்பிரபுத்துவத்தில்

இருந்து முதலாளித்துவத்திற்கு மாற்றத்தின் இன்றியமையாத அம்சமாக இயக்கத்தின் மீதான தனியாரிலிருந்து அரசு கட்டுப்பாட்டிற்கு மாறுதல் இருந்தது. மோசமான நிவாரணம் வழங்குவதற்கான வகுப்பு வாத கடமைகள் இயக்கத்தின் மீதான கட்டுப்பாடுகளுக்கான விருப்பத்தின் முக்கிய ஆதாரமாக இருந்தது.

12 ஆம் நூற்றாண்டில், ஜெனோவா குடியரசு *புல்லட்டா* என்ற ஆவணத்தை வெளியிட்டது, இது எம்போரியங்களின் துறைமுகங்கள் மற்றும் வெளிநாடுகளில் உள்ள ஜெனோயிஸ் காலனிகளின் துறைமுகங்களுக்கு பயணம் செய்த குடியரசின் குடிமக்களுக்கும், அவற்றில் நுழைந்த வெளிநாட்டினருக்கும் வழங்கப்பட்டது. உண்மையில், உலகின் முதல் பாஸ்போர்ட் 13 ஆம் நூற்றாண்டில் மங்கோலியப் பேரரசில் தோன்றியதாகத் தெரிகிறது. ராஜாவின் தூதர் பயன்படுத்திய அடையாளம் "கெரேஜ்" என்று அழைக்கப்பட்டது. 800 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, இந்த வகை உலோகச் சான்றிதழ் மங்கோலியப் பேரரசின் தூதர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது மற்றும் யூரேசியா வழியாக பயணித்தது. எனவே, இது மிகவும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் முதல் பாஸ்போர்ட்டாகக் கருதப்படலாம். பல நாடுகளில் கலைப்பொருட்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. பேரரசின் தூதர்கள் பரந்த நிலங்கள் மற்றும் நாகரிகங்களில் பயணம் செய்தபோது, அவர்கள் தங்கம், வெள்ளி, செம்பு மற்றும் இரும்பினால் செய்யப்பட்ட அத்தகைய டோக்கன்களை எடுத்துச் சென்றனர். "நான் நித்திய சொர்க்கத்தின் பெரிய அரசனின் தூதுவன், எனவே சுதந்திரமாக ஒளிபரப்பு" என்று ஒரு கல்வெட்டு இருந்தது. பாதுகாப்பான பயணத்திற்கான உத்தரவாதமாக மங்கோலிய மன்னரின் ஆதரவைப் பெற்ற வெளிநாட்டு பிரதிநிதிகளுக்கும் இது வழங்கப்பட்டது.

இங்கிலாந்து அரசர் ஐந்தாம் ஹென்றி தனது குடிமக்கள் வெளிநாட்டில் இருந்தவர்கள் யார் என்பதை நிரூபிக்க உதவுவதற்காக, நவீன அர்த்தத்தில் முதல் பிரிட்டிஷ் பாஸ்போர்ட் என்று சிலர் கருதுவதைக் கண்டுபிடித்த பெருமைக்குரியவர். இந்த ஆவணங்களின் ஆரம்ப குறிப்பு 1414 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்ற சட்டத்தில் காணப்படுகிறது. 1540 ஆம் ஆண்டில், இங்கிலாந்தில்

பயண ஆவணங்களை வழங்குவது இங்கிலாந்தின் பிரிவி கவுன்சிலின் ஒரு பங்காக மாறியது , மேலும் இந்த நேரத்தில்தான் "பாஸ்போர்ட்" என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. 1794 ஆம் ஆண்டில், பிரிட்டிஷ் பாஸ்போர்ட்களை வழங்குவது மாநிலச் செயலாளரின் அலுவலகத்தின் பணியாக மாறியது . ஆகஸ்பர்க்கின் 1548 இம்பீரியல் டயட்நிரந்தர நாடுகடத்தப்படும் அபாயத்தில் , பயணத்திற்கான ஏகாதிபத்திய ஆவணங்களை பொதுமக்கள் வைத்திருக்க வேண்டும் .

1791 ஆம் ஆண்டில் , லூயிஸ் XVI, பிரபுக்களுக்கான கடவுச்சீட்டுகளாக, வாரென்னஸுக்கு தனது விமானத்தின் போது ஒரு வேலட் போல் மா றுவேடமிட்டார். அக்டோபர் 18, 1850 இல், ஜெர்மன் மாநிலங்களுக்கிடையேயான பாஸ் -கார்டு ஒப்பந்தம் , மாநிலம், பெயர், அந்தஸ்து, வசிப்பிடம் மற்றும் தாங்குபவரின் விளக்கம் உள்ளிட்ட தகவல்களை தரப்படுத்தியது. அனைத்து வகையான பயணிகளும் வேலை தேடுபவர்களும் பாஸ் கார்டுகளைப் பெறக்கூடாது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் ஐரோப்பாவில் ரயில்வே உள்கட்டமைப்பு மற்றும் செல் வத்தின் விரைவான விரிவாக்கம் , சர்வதேசப் பயணங்களின் எண்ணிக்கையில் பெரிய அதிகரிப்புக்கு வழிவகுத்தது மற்றும் முதலாம் உலகப் போருக்கு முன்னர் சுமார் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு பாஸ்போர்ட் முறையின் தனித்துவமான நீர்த்துப்போகச் செய்தது . ரயில்களின் வேகம் மற்றும் பல எல்லைகளைக் கடந்த பயணிகளின் எண்ணிக்கை ஆகியவை பாஸ்போர்ட் சட்டங்களை அமல்படுத்துவதை கடினமாக்கியது . பொதுவான எதிர்வினை பாஸ்போர்ட் தேவைகளை தளர்த்துவதாகும் . பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், முதலாம் உலகப் போர் வரையிலும் , ஐரோப்பாவிற்குள் பயணம் செய்வதற்கு பாஸ்போர்ட்டுகள் தேவைப்படவில்லை , மேலும் எல்லையைக் கடப்பது ஒப்பீட்டளவில் நேரடியான நடைமுறையாக இருந்தது. இதன் விளைவாக , ஒப்பீட்டளவில் சில பேர் பாஸ்போர்ட் வைத்திருந்தனர்.

முதலாம் உலகப் போரின் போது, ஐரோப்பிய அரசாங்கங்கள் பாதுகாப்பு காரணங்களுக்காகவும், பயனுள்ள திறன்களைக் கொண்ட மக்களின் குடியேற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் எல்லைக் கடவுச்சீட்டுத் தேவைகளை அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த கட்டுப்பாடுகள் போருக்குப் பிறகும் நடைமுறையில் இருந்தன, இது ஒரு நிலையான, சர்ச்சைக்குரியதாக இருந்தாலும், நடைமுறையாக மாறியது. 1920 களின் பிரிட்டிஷ் சுற்றுலாப் பயணிகள், குறிப்பாக இணைக்கப்பட்ட புகைப்படங்கள் மற்றும் உடல் விளக்கங்கள் பற்றி புகார் செய்தனர், இது ஒரு "மோசமான மனிதமயமாக்கலுக்கு" வழிவகுத்தது. 1914 ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் தேசியம் மற்றும் வெளிநாட்டினர் நிலை சட்டம் இயற்றப்பட்டது, குடியரிமை பற்றிய கருத்துக்களை தெளிவாக வரையறுத்து பாஸ்போர்ட்டின் சிறு புத்தக வடிவத்தை உருவாக்கியது.

1920 ஆம் ஆண்டில், லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸ் பாஸ்போர்ட் பற்றிய மாநாட்டை நடத்தியது, பாஸ்போர்ட் மற்றும் சுங்க முறைமைகள் மற்றும் டிக்கெட் மூலம் பாரிஸ் மாநாடு கடவுச்சீட்டு வழிகாட்டுதல்கள் மற்றும் ஒரு பொதுவான கையேடு வடிவமைப்பு மாநாட்டின் விளைவாக உருவானது, 1926 மற்றும் 1927 இல் மாநாடுகளால் தொடர்ந்தது. லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸ் 1922 முதல் 1938 வரை நாடற்ற அகதிகளுக்கு நான்சென் கடவுச்சீட்டுகளை வழங்கியது.

1963 இல் ஐக்கிய நாடுகள் சபை ஒரு பயண மாநாட்டை நடத்தியபோது, எந்த பாஸ்போர்ட் வழிகாட்டுதல்களும் அதனால் ஏற்படவில்லை. பாஸ்போர்ட் தரநிலையாக்கம் 1980 இல் ICAO இன் அனுசரணையில் வந்தது. ICAO தரநிலைகளில் இயந்திரம் படிக்கக்கூடிய பாஸ்போர்ட்டுகள் அடங்கும். ^[24] அத்தகைய கடவுச்சீட்டுகளில் உரை வடிவில் எழுதப்பட்ட சில தகவல்கள் எண்ணெழுத்து எழுத்துக்களின் சரங்களாக எழுதப்பட்டிருக்கும், அவை ஒளியியல் எழுத்துக்குறி அங்கீகாரத்திற்கு ஏற்ற முறையில் அச்சிடப்படுகின்றன. இது எல்லைக் கட்டுப்பாட்டாளர்கள் மற்றும் பிற சட்ட அமலாக்க முகவர்கள் இந்த பாஸ்போர்ட்டுகளை கணினியில் கைமுறையாக உள்ளீடு செய்யாமல் விரைவாகச் செயல்படுத்த உதவுகிறது. ICAO ஆவணம் 9303 *இயந்திரம் படிக்கக்கூடிய பயண*

ஆவணங்களை வெளியிடுகிறது , இயந்திரம் படிக்கக்கூடிய பாஸ்போர்டுகளுக்கான தொழில்நுட்ப தரநிலை .^[25] பயோமெட்ரிக் பாஸ்போர்டுகளுக்கான மிக சமீபத்திய தரநிலை . பயணிகளின் அடையாளத்தை அங்கீகரிக்க பயோமெட்ரிக்ஸ் இதில் உள்ளது . பாஸ்போர்டின் முக்கியமான தகவல், ஸ்மார்ட் கார்டுகளில் சேமிக்கப்படும் தகவல்களைப் போலவே , ஒரு சிறிய RFID கணினி சிப்பில் சேமிக்கப்படுகிறது . சில ஸ்மார்ட் கார்டுகளைப் போலவே, பாஸ்போர்ட் புக்லெட் வடிவமைப்பும் ஒரு உட்பொதிக்கப்பட்ட காண்டாக்ட்லெஸ் சிப்பைக் கோருகிறது , இது பாஸ்போர்டின் ஒருமைப்பாடு மற்றும் பயோமெட்ரிக் தரவை உறுதிப்படுத்த டிஜிட்டல் கையொப்பத் தரவை வைத்திருக்க முடியும் .

வரலாற்று ரீதியாக, கடவுச்சீட்டுகளை வழங்குவதற்கான சட்ட அதிகாரம் ஒவ்வொரு நாட்டின் நிர்வாக விருப்பத்தின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டுள்ளது . சில சட்டக் கோட்பாடுகள் பின்பற்றப்படுகின்றன , அதாவது: முதலில், பாஸ்போர்ட்கள் மாநிலத்தின் பெயரில் வழங்கப்படுகின்றன ; இரண்டாவதாக, எந்தவொரு நபருக்கும் பாஸ்போர்ட் வழங்க சட்டப்பூர்வ உரிமை இல்லை ; மூன்றாவதாக, ஒவ்வொரு நாட்டின் அரசாங்கமும் , அதன் நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவ தில், கடவுச்சீட்டை வழங்க மறுப்பதற்கு அல்லது திரும்பப் பெறுவதற்கு முழுமையான மற்றும் தடையற்ற விருப்புரிமையைக் கொண்டுள்ளது ; மற்றும் நான்காவது , பிந்தைய விருப்புரிமை நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டது அல்ல . இருப்பினும், AJ Arkelian உள்ளிட்ட சட்ட அறிஞர்கள் ஜனநாயக நாடுகளின் அரசியலமைப்புச் சட்டம் மற்றும் அனைத்து நாடுகளுக்கும் பொருந்தும் சர்வதேச சட்டம் ஆகிய இரண்டின் பரிணாமங்கள் இப்போது அந்த வரலாற்றுக் கோட்பாடுகளை வழக்கற்றுப் போய்விட்டதாகவும், சட்டத்திற்குப் புறம்பாகவும் ஆக்குகின்றன என்று வாதிட்டனர்.

பாஸ்போர்ட் என்பது ஒரு நபரின் அடையாளத்தைக் கொண்ட அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும் அதிகாரப்பூர்வ பயண ஆவணமாகும் . கடவுச்சீட்டைக் கொண்ட ஒருவர் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதற்கும் வெளிநாட்டிலிருந்து செல்வதற்கும்

மிகவும் எளிதாகவும் தூதரக உதவியை அணுகவும் முடியும் . கடவுச்சீட்டு அதன் உரிமையாளரின் தனிப்பட்ட அடையாளத்தையும் தேசியத்தையும் சான்றளிக்கிறது. பாஸ்போர்ட்டில் முழுப்பெயர், புகைப்படம், இடம் மற்றும் பிறந்த தேதி, கையொப்பம் மற்றும் பாஸ்போர்ட்டின் காலாவதி தேதி ஆகியவை இருக்கும். பாஸ்போர்ட்டுகள் பொதுவாக தேசிய அரசாங்கங்களால் வழங்கப்பட்டாலும், சில துணை தேசிய அரசாங்கங்கள் தங்கள் எல்லைகளுக்குள் வசிக்கும் குடிமக்களுக்கு பாஸ்போர்ட்களை வழங்குவதற்கு அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. பல நாடுகள் பயோமெட்ரிக்

பாஸ்போர்ட்டுகளை வெளியிடுகின்றன (அல்லது வழங் கதிட்டமிட்டுள்ளன), அவை உட்பொதிக்கப்பட்ட மைக்ரோசிப்பைக் கொண்டிருக்கின்றன , அவை இயந்திரத்தால் படிக்கக்கூடியவை மற்றும் போலியாக உருவாக்குவது கடினம் . ஜனவரி 2019 நிலவரப்படி , 150 க்கும் மேற்பட்ட அதிகார வரம்புகள் மின் -பாஸ்போர்ட்களை வழங்குகின்றன. முன்னர் வழங்கப்பட்ட பயோமெட்ரிக் அல்லாத இயந்திரம் படிக்கக்கூடிய கடவுச்சீட்டுகள் பொதுவாக அந்தந்த காலாவதி தேதி வரை செல்லுபடியாகும்.

துபாய் சர்வதேச விமான நிலையத்தில் பாஸ்போர்ட் கட்டுப்பாடு

பாஸ்போர்ட் வைத்திருப்பவர் பொதுவாக பாஸ்போர்ட்டை வழங்கிய நாட்டிற்குள் நுழைய உரிமை பெறுவார் , இருப்பினும் பாஸ்போர்ட்டிற்கு உரிமையுள்ள சிலர் முழு குடிமக்களாக இருக்க முடியாது (எ.கா. அமெரிக்க நாட்டவர்கள் அல்லது பிரிட்டிஷ் நாட்டவர்கள்). ஒரு பாஸ்போர்ட் தானாகச் செல்லும் நாட்டில் எந்த உரிமையையும் உருவாக்காது அல்லது தூதரக உதவியை வழங்குவது போன்ற எந்த வகையிலும் வழங்கும் நாட்டைக் கட்டாயப்படுத்தாது . சில கடவுச்சீட்டுகள் , தூதர் அல்லது பிற அதிகாரியாக அந்தஸ்தைப் பெற்றிருப்பதைச் சான்றளிக்கின்றன , கைது அல்லது வழக்குத் தொடரப்படுவதிலிருந்து விடுபடுதல் போன்ற உரிமைகள் மற்றும் சலுகைகளுக்கு உரிமை உண்டு .

கடவுச்சீட்டைப் போன்ற ஒரு பாத்திரத்தில் பணியாற்றிய காகிதப்பணி பற்றிய ஆரம்பகால குறிப்புகளில் ஒன்று எபிரேய பைபிளில் காணப்படுகிறது. நெகேமியா 2:7-9, தோராயமாக கி.மு 450ல் இருந்து, பாரசீக அரசர் I அர்தக்செர்க்ஸுக்கு சேவை செய்யும் அதிகாரியான நெகேமியா, யூதேயாவுக்குப் பயணிக்க அனுமதி கேட்டதாகக் கூறுகிறது; ராஜா அனுமதி அளித்து, "நதிக்கு அப்பால் உள்ள ஆளுநர்களுக்கு" ஒரு கடிதம் கொடுத்தார், அவர் அவர்களின் நிலங்கள் வழியாக பயணிக்கும்போது அவருக்கு பாதுகாப்பான வழியைக் கோரினார்.^{[4] [5] [6] [7]}

பண்டைய இந்திய சூழலில், அர்த்தசாஸ்திரம் (கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டு) நாட்டிற்குள் நுழைவதற்கும் வெளியேறுவதற்கும் ஒரு பாஸ் ஒன்றுக்கு ஒரு மாஷா என்ற விகிதத்தில் வழங்கப்பட்ட பாஸ்களைக் குறிப்பிடுகிறது. அர்த்தசாஸ்திரத்தின் இரண்டாவது புத்தகத்தின் 34வது அத்தியாயம் (முத்ராத்தியாசூலாவின் கடமைகளைப் பற்றியது (எழுத்து. 'முத்திரைகளின் கண்காணிப்பாளர்') ஒரு நபர் கிராமப்புறங்களில் நுழைவதற்கு அல்லது வெளியேறுவதற்கு முன் சீல் செய்யப்பட்ட பாஸ்களை வழங்க வேண்டும்.

கின் வம்சத்தில் இல்லாவிட்டாலும், மேற்கத்திய ஹான் (கி.மு. 202 - கி.பி. 9) காலத்திலேயே பாஸ்போர்ட்டுகள் சீன அதிகாரத்துவத்தின் முக்கிய அங்கமாக இருந்தன. அவர்களுக்கு வயது, உயரம் மற்றும் உடல் அம்சங்கள் போன்ற விவரங்கள் தேவைப்பட்டன. இந்த கடவுச்சீட்டுகள் (ஜுவான்) ஒரு நபரின் ஏகாதிபத்திய மாவட்டங்கள் மற்றும் கட்டுப்பாட்டு புள்ளிகள் வழியாக நகரும் திறனை தீர்மானித்தது. குழந்தைகளுக்குக் கூட பாஸ்போர்ட்டு தேவைப்பட்டது, ஆனால் தாயின் பராமரிப்பில் இருந்த ஒரு வயது அல்லது அதற்கும் குறைவானவர்களுக்கு பாஸ்போர்ட்டு தேவைப்படாமல் இருக்கலாம்.^[9]

இடைக்கால இஸ்லாமிய கலிபாவில், கடவுச்சீட்டின் ஒரு வடிவம் பராஆ, செலுத்தப்பட்ட வரிகளுக்கான ரசீது. தங்களின் ஜக்கா (முஸ்லிம்களுக்கு) அல்லது ஜிஸ்யா (திம்மிகளுக்கு) வரி செலுத்தியவர்கள் மட்டுமே கலிபாவின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டனர்; எனவே, பராரசீது "அடிப்படை பாஸ்போர்ட்டு" ஆகும்.

"பாஸ்போர்ட்" என்ற சொல் இடைக்கால இத்தாலிய ஆவணத்திலிருந்து வந்தது என்று சொற்பிறப்பியல் ஆதாரங்கள் காட்டுகின்றன , இது துறைமுக பழக்கவழக்கங்கள் (இத்தாலிய "பாசா போர்டோ", துறைமுகத்தை *கடக்க*) அல்லது வாயில் வழியாக (இத்தாலிய "பாசா போர்ட் ", நகரச் சுவர் அல்லது நகரப் பகுதியின் *வாயில்களைக் கடக்கவும்* . இடைக்கால ஐரோப்பாவில் , இத்தகைய ஆவணங்கள் உள்ளூர் அதிகாரிகளால் வெளிநாட்டுப் பயணிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன (உள்ளூர் குடிமக்களுக்கு மாறாக, நவீன நடைமுறையில் உள்ளது) மற்றும் பொதுவாக ஆவணம் வைத்திருப்பவர் நுழைய அனுமதிக்கப்பட்ட நகரங்கள் மற்றும் நகரங்களின் பட்டியலைக் கொண்டிருக்கும் அல்லது கடந்து. மொத்தத்தில், திறந்த வர்த்தகப் புள்ளிகளாகக் கருதப்படும் கடல் துறைமுகங்களுக்குச் செல்வதற்கு ஆவணங்கள் தேவையில்லை , ஆனால் துறைமுகக் கட்டுப்பாடுகளை நிறைவேற்றவும் கடல் துறைமுகங்களில் இருந்து உள்நாட்டிற்கு பயணிக்கவும் ஆவணங்கள் தேவைப்பட்டன . நிலப்பிரபுத்துவத்தில் இருந்து முதலாளித்துவத்திற்கு மாற்றத்தின் இன்றியமையாத அம்சமாக இயக்கத்தின் மீதான தனியாரிலிருந்து அரசு கட்டுப்பாட்டிற்கு மாறுதல் இருந்தது . மோசமான நிவாரணம் வழங்குவதற்கான வகுப்புவாத கடமைகள் இயக்கத்தின் மீதான கட்டுப்பாடுகளுக்கான விருப்பத்தின் முக்கிய ஆதாரமாக இருந்தது.

12 ஆம் நூற்றாண்டில் , ஜெனோவா குடியரசு *புல்லட்டா* என்ற ஆவணத்தை வெளியிட்டது , இது எம்போரியங்களின் துறைமுகங்கள் மற்றும் வெளிநாடுகளில் உள்ள ஜெனோயிஸ் காலனிகளின் துறைமுகங்களுக்கு பயணம் செய்த குடியரசின் குடிமக்களுக்கும், அவற்றில் நுழைந்த வெளிநாட்டினருக்கும் வழங்கப்பட்டது . உண்மையில், உலகின் முதல் பாஸ்போர்ட் 13 ஆம் நூற்றாண்டில் மங்கோலியப் பேரரசில் தோன்றியதாகத் தெரிகிறது. ராஜாவின் தூதர் பயன்படுத்திய அடையாளம் "கெரேஜ்" என்று அழைக்கப்பட்டது . 800 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு , இந்த வகை உலோகச் சான் றிதழ் மங்கோலியப் பேரரசின் தூதர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது மற்றும் யூரேசியா வழியாக பயணித்தது . எனவே, இது மிகவும் பரவலாகப்

பயன்படுத்தப்படும் முதல் பாஸ்போர்ட்டாகக் கருதப்படலாம் . பல நாடுகளில் கலைப்பொருட்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன . பேரரசின் தூதர்கள் பரந்த நிலங்கள் மற்றும் நாகரிகங்களில் பயணம் செய்தபோது , அவர்கள் தங்கம் , வெள்ளி, செம்பு மற்றும் இரும்பினால் செய்யப்பட்ட அத்தகைய டோக்கன்களை எடுத்துச் சென்றனர். "நான் நித்திய சொர்க்கத்தின் பெரிய அரசனின் தூதுவன் , எனவே சுதந்திரமாக ஒளிபரப்பு " என்று ஒரு கல்வெட்டு இருந்தது . பாதுகாப்பான பயணத்திற்கான உத்தரவாதமாக மங்கோலிய மன்னரின் ஆதரவைப் பெற்ற வெளிநாட்டு பிரதிநிதிகளுக்கும் இது வழங்கப்பட்டது . மங்கோலியாவைத் தவிர , பெர்சியர்கள்,

இங்கிலாந்து அரசர் ஐந்தாம் ஹென்றி தனது குடிமக்கள் வெளிநாட்டில் இருந்தவர்கள் யார் என்பதை நிரூபிக்க உதவுவதற்காக , நவீன அர்த்தத்தில் முதல் பிரிட்டிஷ் பாஸ்போர்ட் என்று சிலர் கருதுவதைக் கண்டுபிடித்த பெருமைக்குரியவர். இந்த ஆவணங்களின் ஆரம்ப குறிப்பு 1414 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்ற சட்டத்தில் காணப்படுகிறது . 1540 ஆம் ஆண்டில் , இங்கிலாந்தில் பயண ஆவணங்களை வழங்குவது இங்கிலாந்தின் பிரிவி கவுன்சிலின் ஒரு பங்காக மாறியது , மேலும் இந்த நேரத்தில்தான் "பாஸ்போர்ட்" என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. 1794 ஆம் ஆண்டில், பிரிட்டிஷ் பாஸ்போர்ட்களை வழங்குவது மாநிலச் செயலாளரின் அலுவலகத்தின் பணியாக மாறியது . 1548 இம்பீரியல் டயட்நிரந்தர நாடுகடத்தப்படும் அபாயத்தில் , பயணத்திற்கான ஏகாதிபத்திய ஆவணங்களை பொதுமக்கள் வைத்திருக்க வேண்டும். ^[17]

1791 ஆம் ஆண்டில் , லூயிஸ் XVI, பிரபுக்களுக்கான கடவுச்சீட்டுகளாக, வாரென்னஸுக்கு தனது விமானத்தின் போது ஒரு வேலட் போல் மாறுவேடமிட்டார் .

அக்டோபர் 18, 1850 இல், ஜெர்மன் மாநிலங்களுக்கிடையேயான பாஸ் -கார்டு ஒப்பந்தம், மாநிலம், பெயர், அந்தஸ்து, வசிப்பிடம் மற்றும் தாங்குபவரின் விளக்கம் உள் ளிட்ட தகவல்களை தரப்படுத்தியது . அனைத்து வகையான பயணிகளும் வேலை தேடுபவர்களும் பாஸ் கார்டுகளைப் பெறக்கூடாது .

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் ஐரோப்பாவில் ரயில்வே
உள்கட்டமைப்பு மற்றும் செல்வத்தின் விரைவான விரிவாக்கம் , சர்வதேசப்
பயணங்களின் எண்ணிக்கையில் பெரிய அதிகரிப்புக்கு வழிவகுத்தது
மற்றும் முதலாம் உலகப் போருக்கு முன்னர் சுமார் முப்பது ஆண்டுகளுக்
பாஸ்போர்ட் முறையின் தனித்துவமான நீர்த்துப்போகச் செய்தது . ரயில்களின்
வேகம் மற்றும் பல எல்லைகளைக் கடந்த பயணிகளின் எண்ணிக்கை ஆகியவை
பாஸ்போர்ட் சட்டங்களை அமல்படுத்துவதை கடினமாக்கியது . பொதுவான
எதிர்வினை பாஸ்போர்ட் தேவைகளை தளர்த்துவதாகும் . பத்தொன்பதாம்
நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் , முதலாம் உலகப் போர் வரையிலும் ,
ஐரோப்பாவிற்குள் பயணம் செய்வதற்கு பாஸ்போர்ட்டுகள் தேவைப்படவில்லை ,
மேலும் எல்லையைக் கடப்பது ஒப்பீட்டளவில் நேரடியான நடைமுறையாக
இருந்தது. இதன் விளைவாக , ஒப்பீட்டளவில் சில பேர் பாஸ்போர்ட்
வைத்திருந்தனர்.

முதலாம் உலகப் போரின் போது , ஐரோப்பிய அரசாங்கங்கள் பாதுகாப்பு
காரணங்களுக்காகவும், பயனுள்ள திறன்களைக் கொண்ட மக்களின்
குடியேற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் எல்லைக் கடவுச்சீட்டுத் தேவைகளை
அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த கட்டுப்பாடுகள் போருக்குப் பிறகும் நடைமுறையில்
இருந்தன, இது ஒரு நிலையான , சர்ச்சைக்குரியதாக இருந்தாலும் ,
நடைமுறையாக மாறியது. 1920 களின் பிரிட்டிஷ் சுற்றுலாப் பயணிகள் , குறிப்பாக
இணைக்கப்பட்ட புகைப்படங்கள் மற்றும் உடல் விளக்கங்கள் பற்றி புகார்
செய்தனர், இது ஒரு "மோசமான மனிதமயமாக்கலுக்கு " வழிவகுத்தது. 1914 ஆம்
ஆண்டு பிரிட்டிஷ் தேசியம் மற்றும் வெளிநாட்டினர் நிலை சட்டம்
இயற்றப்பட்டது, குடியரிமை பற்றிய கருத்துக்களை தெளிவாக வரையறுத்து
பாஸ்போர்ட்டின் சிறு புத்தக வடிவத்தை உருவாக்கியது .

1920 ஆம் ஆண்டில், லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸ் பாஸ்போர்ட் பற்றிய மாநாட்டை
நடத்தியது, பாஸ்போர்ட் மற்றும் சுங்க முறைமைகள் மற்றும் டிக்கெட் மூலம்
பாரிஸ் மாநாடு . கடவுச்சீட்டு வழிகாட்டுதல்கள் மற்றும் ஒரு பொதுவான கையேடு வடிவமைப்பு

மாநாட்டின் விளைவாக உருவானது , இது 1926 மற்றும் 1927 இல் மாநாடுகளால் தொடர்ந்தது. லீக் ஆஃப் நேஷன்ஸ் 1922 முதல் 1938

வரை நாடற்ற அகதிகளுக்கு நான்சென் கடவுச்சீட்டுகளை வழங்கியது .

1963 இல் ஐக்கிய நாடுகள் சபை ஒரு பயண மாநாட்டை நடத்தியபோது , எந்த பாஸ்போர்ட் வழிகாட்டுதல்களும் அதனால் ஏற்படவில்லை . பாஸ்போர்ட்

தரநிலையாக்கம் 1980 இல் ICAO இன் அனுசரணையில் வந்தது . ICAO

தரநிலைகளில் இயந்திரம் படிக்கக்கூடிய பாஸ்போர்டுகள் அடங்கும் . அத்தகைய கடவுச்சீட்டுகளில் உரை வடிவில் எழுதப்பட்ட சில தகவல்கள் எண்ணெழுத்து

எழுத்துக்களின் சரங்களாக எழுதப்பட்டிருக்கும் , அவை ஒளியியல் எழுத்துக்குறி

அங்கீகாரத்திற்கு ஏற்ற முறையில் அச்சிடப்படுகின்றன . இது எல்லைக்

கட்டுப்பாட்டாளர்கள் மற்றும் பிற சட்ட அமலாக்க முகவர்கள் இந்த

பாஸ்போர்டுகளை கணினியில் கைமுறையாக உள்ளீடு செய்யாமல் விரை வாகச்

செயல்படுத்த உதவுகிறது . ICAO ஆவணம் 9303 *இயந்திரம் படிக்கக்கூடிய பயண*

ஆவணங்களை வெளியிடுகிறது , *இயந்திரம் படிக்கக்கூடிய*

பாஸ்போர்டுகளுக்கான தொழில்நுட்ப தரநிலை . பயோமெட்ரிக்

பாஸ்போர்டுகளுக்கான மிக சமீபத்திய தரநிலை . பயணிகளின் அடையாளத்தை

அங்கீகரிக்க பயோமெட்ரிக்ஸ் இதில் உள்ளது . பாஸ்போர்டின் முக்கியமான

தகவல், ஸ்மார்ட் கார்டுகளில் சேமிக்கப்படும் தகவல்களைப் போலவே , ஒரு

சிறிய RFID கணினி சிப்பில் சேமிக்கப்படுகிறது . சில ஸ்மார்ட் கார்டுகளைப்

போலவே, பாஸ்போர்ட் புக்லெட் வடிவமை ப்பும் ஒரு உட்பொதிக்கப்பட்ட

காண்டாக்ட்லெஸ் சிப்பைக் கோருகிறது , இது பாஸ்போர்டின் ஒருமைப்பாடு

மற்றும் பயோமெட்ரிக் தரவை உறுதிப்படுத்த டிஜிட்டல் கையொப்பத் தரவை

வைத்திருக்க முடியும் .

வரலாற்று ரீதியாக , கடவுச்சீட்டுகளை வழங்குவதற்கான சட்ட அதிகாரம்

ஒவ்வொரு நாட்டின் நிர்வாக விருப்பத்தின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டுள்ளது . சில

சட்டக் கோட்பாடுகள் பின்பற்றப்படுகின்றன , அதாவது: முதலில், பாஸ்போர்ட்கள்

மாநிலத்தின் பெயரில் வழங்கப்படுகின்றன ; இரண்டாவதாக, எந்தவொரு நபருக்கும்

பாஸ்போர்ட் வழங்க சட்டப்பூர்வ உரிமை இல்லை ; மூன்றாவதாக, ஒவ்வொரு நாட்டின் அரசாங்கமும் , அதன் நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதில் , கடவுச்சீட்டை வழங்க மறுப்பதற்கு அல்லது திரும்பப் பெறுவதற்கு முழுமையான மற்றும் தடையற்ற விருப்பு ரிமையைக் கொண்டுள்ளது ; மற்றும் நான்காவது , பிந்தைய விருப்புரிமை நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டது அல்ல . இருப்பினும், AJ Arkelian உள்ளிட்ட சட்ட அறிஞர்கள் ஜனநாயக நாடுகளின் அரசியலமைப்புச் சட்டம் மற்றும் அனைத்து நாடுகளுக்கும் பொருந்தும் சர்வதேச சட்டம் ஆகிய இரண்டின் பரிணாமங்கள் இப்போது அந்த வரலாற்றுக் கோட்பாடுகளை வழக்கற்றுப் போய்விட்டதாகவும், சட்டத்திற்குப் புறம்பாகவும் ஆக்குகின்றன என்று வாதிட்டனர்.

உலக சுற்றுலா அமைப்பு

ஐக்கிய நாடுகளின் உலக சுற்றுலா அமைப்பு UNWTO இன் முழு வடிவமாகும் . இது நிலையான மற்றும் உலகளவில் அணுகக்கூடிய சுற்றுலாவை மேம்படுத்துவதற்கு பொறுப்பான ஒரு சர்வதேச அமைப்பாகும் . ஐக்கிய நாடுகளின் உலக சுற்றுலா அமைப்பு சந்தை அறிவை உருவாக்குகிறது மற்றும் இயற்கையில் போட்டித்தன்மை கொண்ட நிலையான கொள்கைகளை ஊக்குவிக்கிறது . இந்த அமைப்பு சுற்றுலா கல்வி மற்றும் பயிற்சியை ஊக்குவிக்கிறது, இதனால் சுற்றுலா வளர்ச்சிக்கான ஒரு பயனுள்ள கருவியாக பயன்படுத்தப்படும்.

உலக சுற்றுலா அமைப்பு ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஒரு சிறப்பு நிறுவனமாகும். இது 160 உறுப்பு நாடுகள், 6 அசோசியேட் உறுப்பினர்கள் மற்றும் 500க்கும் மேற்பட்ட துணை உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அரசுகளுக்கிடையேயான ஒரு சர்வதேச அமைப்பாகும் . ஐக்கிய நாடுகளின் உலக சுற்றுலா அமைப்பு சுற்றுலாவுக்கான உலகளாவிய நெறிமுறைகளை செயல்படுத்துவதை ஊக்குவிக்கிறது.

ஐக்கிய நாடுகளின் உலக சுற்றுலா அமைப்பு UNWTO இன் முழு வடிவமாகும் . இது நிலையான மற்றும் உலகளவில் அணுகக்கூடிய சுற்றுலாவை மேம்படுத்துவதற்கு

பொறுப்பான ஒரு சர்வதேச அமைப்பாகும் . ஐக்கிய நாடுகளின் உலக சுற்றுலா அமைப்பு சந்தை அறிவை உருவாக்குகிறது மற்றும் இயற்கையில் போட்டித்தன்மை கொண்ட நிலையான கொள்கைகளை ஊக்குவிக்கிறது . இந்த அமைப்பு சுற்றுலா கல்வி மற்றும் பயிற்சியை ஊக்குவிக்கிறது, இதனால் சுற்றுலா வளர்ச்சிக்கான ஒரு பயனுள்ள கருவியாக பயன்படுத்தப்படும்.

உலக சுற்றுலா அமைப்பு ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஒரு சிறப்பு நிறுவனமாகும். இது 160 உறுப்பு நாடுகள், 6 அசோசியேட் உறுப்பினர்கள் மற்றும் 500க்கும் மேற்பட்ட துணை உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அரசுகளுக்கிடையேயான ஒரு சர்வதேச அமைப்பாகும் . ஐக்கிய நாடுகளின் உலக சுற்றுலா அமைப்பு சுற்றுலாவுக்கான உலகளாவிய நெறிமுறைகளை செயல்படுத்துவதை ஊக்குவிக்கிறது.

UNWTO (ஐக்கிய நாடுகளின் உலக சுற்றுலா அமைப்பு) வரலாறு

ஒரு நாட்டிற்கு சுற்றுலா என்பது முக்கியமான பொருளாதார அம்சங்களில் ஒன்றாகும், அதேசமயம் ஒரு நபருக்கு இது புரவலன் நாடு அல்லது மாநிலத்தால் வழங்கப்படும் சேவைகளைப் பயன்படுத்தும் போது பொழுதுபோக்கு மற்றும் ஓய்வூதியான ஒரு செயலாகும் . பெரும் போருக்குப் பிறகு (அதாவது, முதலாம் உலகப் போர்) ஐரோப்பாவின் பொருளாதார நிலைமை மோசமடைந்தது, ஏனெனில் சுற்றுலாத் தொழில் நிறுத்தப்பட்டது , மேலும் சுற்றுலாத் துறையை மேம்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன . நபர்களின் நடமாட்டத்திற்கு விசா மற்றும் பாஸ்போர்ட் போன்ற முறையான ஆவணங்கள் தேவை போன்ற சில சிக்கல்கள் இருந்தன. மற்றொரு காரணம், மிக நீண்ட மற்றும் சிக்கலான செயல்முறையான சுற்றுலாவை மேம்படுத்துவதாகும் . இத்தகைய பிரச்சினைகளை சமாளிக்க 1934 ஆம் ஆண்டு சர்வதேச உத்தியோகபூர்வ சுற்றுலா பிரச்சார அமைப்புகளின் ஒன்றியம் (IUOTPO) என்ற பெயரில் ஒரு அரசு சாரா அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது . இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்கி IUOTPO முடிவுக்கு வந்தது. இரண்டாம் உலகப் போரின் விளைவுகளிலிருந்து மீளவும் , உலகெங்கிலும் உள்ள மக்களிடையே

நட்பை உருவாக்கவும் , சர்வதேச வர்த்தகத்தை விரிவுபடுத்துவதில் கவனம் செலுத்துங்கள். 41 நாடுகளுடன் IUOTPO இன் பெயர் சர்வதேச உத்தியோகபூர்வ பயண அமைப்புகளின் ஒன்றியம் (IUOTO) என மாற்றப்பட்டது.

அதன்பிறகு 1960களில், IUOTO சர்வதேச அளவில் தனது பங்கை உயர்த்த வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தது , மேலும் 1967ல் டோக்கியோவில் நடந்த 20வது பொதுச் சபையின் போது , சர்வதேச அளவில் ஒத்துழைக்கக்கூடிய ஒரு அரசுகளுக்கிடையேயான அமைப்பை உருவாக்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டது. மற்ற ஐ.நா. 1970 களில் IUOTO பொதுச் சபை ஒரு அமைப்பை உருவாக்க வாக்களித்தது , அது இன்று ஐக்கிய நாடுகளின் உலக சுற்றுலா அமைப்பு (UNWTO) என அழைக்கப்படுகிறது.

நவம்பர் 1, 1974 அன்று, பொதுச் சபை உலக சுற்றுலா அமைப்பின் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டது. 2003 இல் உலக வர்த்தக அமைப்பின் 15வது பொதுச் சபையின் போது, உலக சுற்றுலா அமைப்பு மற்றும் ஐ.நா. ஆகியவை WTO ஐ ஐ.நா.வின் சிறப்பு நிறுவனமாக மாற்ற ஒப்புக்கொண்டன.

ஆண்டு	விளக்கம்
1934	உத்தியோகபூர்வ சுற்றுலா பிரச்சார அமைப்புகளின் சர்வதேச ஒன்றியம் நிறுவப்பட்டது
1946	IUOTPO ஆனது சர்வதேச உத்தியோகபூர்வ பயண அமைப்புகளின் ஒன்றியத்துடன் (IUOTO) மாற்றப்பட்டது.
1951	IUOTO இன் தலைமையகம் சவிட்சர்லாந்தின் ஜெனீவாவிற்கு மாற்றப்பட்டது
1957	ராபர்ட் லோனாட்டி முதல் IUOTO பொதுச் செயலாளர் ஆனார்
1967	சர்வதேச சுற்றுலா ஆண்டாக கொண்டாடப்படுகிறது , அமைதிக்கான பாஸ்போர்ட் கோஷம்
1975	உலக சுற்றுலா அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது

2002	சர்வதேச சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா ஆண்டு
2003	WTO ஐக்கிய நாடுகளின் சிறப்பு அமைப்பாக மாற்றப்பட்டது , இப்போது UNWTO (ஐக்கிய நாடுகளின் உலக சுற்றுலா அமைப்பு) என அழைக்கப்படுகிறது.

வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க கலையின் ஊற்றுக்கண் அமைந்துள்ள எல்லோரா குகைகள் உள்ளூரில் 'Verul Leni' என்று அறியப்படுகிறது. இது அவரங்காபாதிற்ரு 30 கிமீ வடக்கு வடமேற்கு திசையில் அவரங்காபாதுஸாலிஸ்கான் சாலையில் அமைந்துள்ளது இந்த உலகப்புகழ்பெற்ற எல்லோரா குகைகள்.

உலகில் எங்கும் காணப்படாத குகைக் கோயில்கள் கொண்டது எல்லோரா அதிலும் ஒரே கல்லை குடைந்து செதுக்கப்பட்ட கைலாசா குகை உலகப்புகழ்பெற்றது என்பதில் இருவேரு கருத்துகள் இல்லை மழைக்காலங்களில் இந்த எல்லோரா குகைகளை பார்ப்பதே மனதிற்ரு ம் ஆன்மாவிற்கு உடலுக்கும் மிகவும் ஆரோக்கியமானது. காட்சியழகும், கருத்தழகும் மிகுந்தது எல்லோரா . மழைக்காலங்களில் அனைத்து நீர்நிலைகளும் நிரம்பி பச்சைப் பசேலென்று காட்சியளிக்கும்போது எல்லோரா ஒரு பெரிய காவியப் பாடலென்றே கூறவேண்டும்

தெக்காணப்பாறை படிவு என்று அறியப்படும் மகாராஷ்டிராவின் எரிமலைப் பாறை உருவாக்கங்கள் கொண்டு குகைகள் குடையப்பட்டு பெரும் அதிசயமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. பாறைப்படிவுகள் உருவாக்கத்தினால் கூரைகள் ஏதோ 'பிளாட்' மேற்புறமாக தோற்றம் தருகின்றன.

32ஆம் எண் குகை அருகே எரிமலை குழம்பு ஓடிவந்த பாதைகளை காணமுடியும். இந்தப்பாதைகள் கடுமையான வெப்பத்தினால் சிவப்பும் பிரவுனும் கலந்த நிறத்தில் காட்சியளிக்கும்.

இதுபோன்ற பாறையால் கட்டப்பட்டதே அருகில் உள்ள கிரிஷ்ணேஷ்வர் கோயில் மேலும் பீபி -கா மாக்பராவின நடைபாதை வழித் தரையிலும் இத்தகைய பாறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்தக் குகைகள் குடையப்பட்ட மலைகள் சாயாத்ரி மலைத் தொடரைச் சேர்ந்தவை. இந்த மலைகளுக்கு வயது 65 மில்லியன் ஆண்டுகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தெற்கு மற்றும் மேற்கு பகுதிகளில் இந்த மலைகள் எழும்பியுள்ளன. இதில் மேற்குப்பகுதி மலைகள்தான் குகைகள் குடையப்பட்டுள்ளது. பல நதிகளுக்கு மூலஸ்தானம் இந்த மலைகள் என்றால் மிகையாகாது. இதில் குறிப்பாக 'எலகங்கா' நதி குறிப்பிடத்தகுந்தது. இதுதான் குகை எண் 29 அருகே ஒரு அழகான அருவியாக கீழே விழுகிறது. எரிமலைக் குழம்பின் தன்மை மற்றும் அதன் கனிமவள அடர்த்தியைப் பொறுத்து எரிமலைப்பாறைகளும் படிவுகளும் பல்வேறு தரப்பட்டு உருவாகியுள்ளது. குடையும் காலங்களில் இந்தப்பாறைகள் அவ்வளவு திண்மையாக இருக்கவில்லை. இதனால் குடைவு ஓரளவுக்கு எளிதாக இருந்தது. நாளாக நாளாகவே இது இறுகியுள்ளது. இந்தப்பாறைக் குடைவுகளின் மடம் போன்ற அல்லது கோயில் போன்ற அமைப்புகளினால் மத இயக்கங்களின் செயல்பாடுகள் இங்கு அதிகம் இருந்தது. மகாராஷ்டிராவில் மட்டும் பல்வேறு அளவில் சுமார் 1200 குகைகள் உள்ளன. இதில் 900 குகைகள் புவத்த மதம் சார்ந்தவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பண்டைய நூற்றாண்டுகளில் எல்லோராவின் முக்கியத்துவம் அப்பகுதியில் ஆட்சி செய்த ச தவாகனர்கள் காலத்து நாணயங்களை வைத்து பேசப்பட்டு வந்தது. சதவாகனர்கள் தங்களது தலைநகராக தற்போது பைத்தான் என்று அழைக்கப்படும் நகரைக் கொண்டிருந்தனர். அரபிக்கடல் மற்றும் வங்காள விரிகுடா எல்லைப்பகுதிகளில் சதவாகனர்களின் ஆட்சி கொடிகட்டிப் பறந்ததாக கூறப்படுகிறது. பண்டைய வர்த்தக வழித்தடங்களின் மையத்தில் எல்லோரா இருந்துள்ளது. ஆனாலும் இந்த வர்த்தக நடவடிக்கைகளால் எல்லோரா பெரிதாக மாறிவிடவில்லை. இந்த வர்த்தக மைய பகுதியினால் அருகில் இருந்த நாசிக் அஜந்தா குகை போன்றவை பெரிதும் வளர்ந்தன. எல்லோராவில் அதன் பிறகு புவத்தம், இந்துமதம் மற்றும் ஜைன மதம் ஆகியவை எல்லோரா குகைகளை குடைந்து கலை ஓவியங்களை உருவாக்கினர். மலைத்தொடரில் சுமார் 100 குகைகள் உள்ளன. இதில் 34 குகைகள் மட்டுமே பயணிகளை ஈர்த்துள்ளது. இதில் எண் ஒன்று முதல் 12 வரையிலான குகைகள்

பவத்தக் கலைகளை காணலாம் . குகை எண் 13 முதல் 29 வரை இந்து அல்லது பிராமணிய கலைப் படைப்புகளை காணலாம் . 30 முதல் 34ஆம் குகைகள் ஜைன மதம் சார்ந்தவை . எல்லோரா குகை கி .பி. 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஹோல்கர்கள் என்பவர்களது உரிமையின் கீழ் வந்தது . பிறகு ஐதராபாத் நிஜாம் ராஜ்ஜியத்தின் கீழ் வந்தது .அனைவரும் பார்த்து மகிழ்ச்சி சியடைந்து, பிரமித்துப் போகவேண்டிய ஒரு தலம்தான் எல்லோரா என்றால் அது மிகையாகாது.


Impact of Tourism on Environment

Tourism depends on environment; it has devoured and will always deplete the natural resources. The environmental impacts of tourism can either be constructive or destructive. Even the simplest type of tourism like going to a zoo consumes various resources of the environment; such as animals, plants, or birds. Such an uncomplicated type of tourism renders positive as well as negative effects. The cases of detrimental might be the capturing the animals from natural habitat and putting them in the zoo, while the fact that they are getting enough protection from hunters and other adverse environmental conditions could very well be considered as the bright side of the story.

All activities utilize resources and generate waste, probably all these activities could potentially damage the environment, and tourism is not an exception to this rule. It has flourished as being one of the biggest industries, and anything happening at a mass level does produce several beneficial and harmful actions. This article is going to briefly illustrate some of the most significant effects of tourism that contribute to the environment in such ways that can be appreciative and hostile too.

Direct financial contribution and contribution to government taxes

Revenue collected from entry fees to parks and sources alike can specifically fund the expenses for safeguarding and managing environmentally sensitive areas. Special tariffs can be obtained from tour operators and tourists for conservation activities and park operations. The tourism company Discovery Initiatives contributed near about forty-five thousand US dollars in a year to Orangutan Foundation. That sum of money is earned from just five groups, each comprising ten tourists, who went to the *Tanjung Puting National Park*. The



earned revenue fully subsidizes the care center, takes care of the rehabilitated orangutans, and also provides salary to the rangers and the staffs. User fees, sales tax, income tax, license money for fishing and hunting, or recreational equipment rentals compensate park ranger salaries and the financial liabilities for conservation and maintenance programs. For instance; in Belize, Seychelles has introduced an entry tax of ninety US dollars per person, which is collected from all the incoming travelers.


Over-tourism

There is an old proverb that too many cooks spoil the broth, and this idiom is perfectly valid for the tourism market also. Tourists create employment, but far too many of them do have a detrimental effect on the standard of life, and this phenomenon is known as over-tourism. To put things into perspective, the affair of over-tourism has created havoc in Chile, rural Patagonia, and the urban Barcelona. The Amsterdam in the Netherlands, the Croatian city of *Dubrovnik*, Polish capital Warsaw, Venice, Rome, Macau and Kuala Lumpur; all of them were listed among the top ten over-crowded travel destinations. The Mount Everest is disturbingly littered, and international visitors outnumber the residents of Iceland to a great extent. In 2016, the top ten US parks witnessed more than forty-four million visitors, and the (NPS) National Park Service is searching for ways to shield the natural treasures.

Better environmental planning and management

Improved ecological management of hotels and tourism facilities can provide the natural areas with an extended set of benefits. However, it asks for carefully chalking out elaborate plans for controlled development, which can be made by analyzing the environmental resources the area in question has. Planning helps selecting the appropriate alternatives between conflicting uses, or aids in finding ways for making them compatible. Costly mistakes can be avoided, and the gradual depletion of significant environmental assets can be prevented, provided the tourism development has been planned and implemented early enough.

Cleaner production methods can be instrumental to plan and operate tourism facilities in such ways that minimize the environmental impacts they cause. For instance, green buildings reduce the harms caused by the tourism business. These new age architectural marvels



liberally use non-polluting and energy-saving construction materials, sewage systems, and power sources.


The London 2012 Olympics surprisingly saw rows of vacant arena seats, and this baffling incident can be attributed to the unreasonable fear of crowds, shockingly high ticket-prices, and disruption. Admittedly, major event hosting can leave a legacy that in turn could cause the local economy to incur losses more than the anticipated benefits. After the 2004 Olympic in Athens came to an end, venues remained unused, and the Greek city ran into a debt of fifteen billion US dollars. Four years later, at the way too more expensive Beijing Olympics, the very same thing happened. Again, in 2013, America's Cup generated a fair amount of civic pride and political controversy too. San Francisco Chronicle reported that the unpaid tab amounted to eleven and a half million US dollars for the city that hosted that grand event.

Preservation and protection

Tourism can contribute meaningfully and greatly to protect the environment, conserve, and restore the bio-diversity and also utilize the natural resources in a sustainable manner. Natural areas and pristine sites are acknowledged as valuable, because of their universal appeal, and the requirement to sustain the attraction can result in the creation of wildlife reserves and natural parks. New regulations and laws have been enacted in Hawaii for preserving the local rainforest and protecting the native flora and fauna. The marine life depending on the coral reefs that surround the island and also those reefs are now protected. This US city has eventually transformed into an international center for performing research studies on ecological systems. It is no surprise that promoting and preserving the tourism industry of this island happened to be the primary driving force for such activities.

Concluding Remarks

To conclude, all the positive and negative effects of tourism discussed above can either prove to be virtuous or vicious for the environment. Natural environment and tourism can be mutually beneficial, and co-exist too, provided the tourism sector is willing to offer a helping hand and taking the initiative for preserving natural resources can offset the negative impacts caused by this industry. Travel is fatal to prejudice, bigotry, and narrow-mindedness, and many of our people need it sorely on these accounts. Broad, wholesome, charitable views of



men and things cannot be acquired by vegetating in one little corner of the earth all one's lifetime.

Shimla


Simla, city, capital of Himachal Pradesh state, northwestern India. The city lies northeast of Chandigarh on a ridge of the Himalayan foothills, at an elevation of about 7,100 feet (2,200 metres). Christ Church in Shimla, India Shimla was built by the British on land they had retained after the Gurkha War of 1814–16 and was used for resting troops. It gained popularity as a summer resort because of its cool climate and scenic setting, and from 1865 to 1939 it served as India's summer capital. From 1947 to 1953 it was headquarters of Punjab state, until the new capital city of Chandigarh was completed.

Himachal Pradesh

Himachal Pradesh, state of India, in the extreme northern part of the Asian subcontinent. It is bounded by Jammu and Kashmir union territory to the northwest and Ladakh union territory to the northeast, by the Tibet Autonomous Region of China to the east, and by the states of Uttarakhand to the southeast, Haryana to the south, and Punjab to the west. Himachal Pradesh occupies a region of scenic splendour in the western Himalayas, offering a multitextured display of lofty snow-clad mountains, deep gorges, thickly forested valleys, large lakes, terraced fields, and cascading streams. Indeed, the name of the state is a reference to its setting: Himachal means "snowy slopes" (Sanskrit: *hima*, "snow"; *acal*, "slopes"), and Pradesh means "state." The city of Shimla was the summer headquarters of preindependence British viceroys; it is now the state capital and, at an elevation of about 7,100 feet (2,200 metres), one of the largest and most popular mountain resorts in the country. Formerly a union territory, Himachal Pradesh became a state of India on January 25, 1971.

Land

Within the diverse terrain of Himachal Pradesh are several parallel physiographic regions corresponding to the northwest-southeast-trending ranges of the Himalayan mountain system. The region adjacent to the plains of Punjab and Haryana consists of two stretches of the Siwalik (Shiwalik) Range (the Outer Himalayas) separated by long, narrow valleys. Elevations in the southern tract of the region average about 1,600 feet (500 metres), while in the northern tract they range between 3,000 and 5,000 feet (900 and 1,500 metres). To the



north of the Siwaliks are the Lesser (or Lower) Himalayas, which rise to about 15,000 feet (4,500 metres). Within this region are the spectacular snow-capped Dhaola Dhar and Pir Panjal ranges. To the north again is the Zaskar Range, which reaches elevations of more than 22,000 feet (6,700 metres), towering over the other ranges in the region. Many active mountain glaciers originate in this area. Himachal Pradesh has many perennial snow-fed rivers and streams, in addition to four major watercourses. The eastern portion of the state is drained primarily by the Sutlej River, which rises in Tibet. Draining the western part of Himachal Pradesh are the Chenab (Chandra-Bhaga), Ravi, and Beas rivers, which have their source in the Great Himalayas.

Climate

The Siwalik region has hot summers (March to June), with temperatures rising above 100 °F (38 °C), cool and dry winters (October to February), and a wet season (July to September), with rains brought by the southwestern monsoon. As elevations increase farther north, the climate becomes wetter and cooler. In the Great Himalayas, winters are bitterly cold and snowy, with temperatures dropping below 0 °F (−18 °C).

Population composition

The population of Himachal Pradesh is composed of a variety of distinct ethnolinguistic groups and social castes. Among the most prominent communities are the Gaddi (Gaddi), Gujari, Kinnauri, Lahuli, and Pangwali. Many Punjabi immigrants have settled in the major towns and cities since Indian independence in 1947.

Mandi: Bhima Kali Temple

The vast majority of the population is Hindu, although Buddhists form the dominant group in the sparsely populated districts of Lahaul and Spiti and Kinnaur, both of which share a border with Tibet. The state also has small minorities of Sikhs, Muslims, and Christians. Although every former princely state within Himachal Pradesh has a local dialect named after it, Hindi (the official state language) and Pahari are the principal languages. Both are Indo-Aryan languages. In Lahaul and Spiti and in Kinnaur, however, the most widely spoken languages belong to the Sino-Tibetan family.



Settlement patterns

Himachal Pradesh is one of the least-urbanized states in India. In the early 21st century its urban population accounted for less than 10 percent of the total. There are more than 50 towns, and the capital, Shimla, constitutes a city of reasonable size. The capitals of the former princely states, including Bilaspur, Mandi, Chamba, and Kullu, are now district headquarters. Dalhousie, Kasauli, and Sabathu are hill resorts of British origin. Kangra, Palampur, Solan, and Dharmshala are other notable towns in the state.


Economy

Agriculture and manufacturing

Most people in Himachal Pradesh depend for their livelihood on agriculture, pastoralism, transhumance (seasonal herding), horticulture, and forestry. However, the government of Himachal Pradesh has encouraged the development and dispersal of manufacturing, with different towns—mostly in the southern part of the state—often specializing in the manufacture of particular goods. The town of Nahan, for instance, is known for its production of agricultural implements, turpentine, and resin, while television sets, fertilizer, beer, and liquor have been among the major manufactures of Solan. Meanwhile, Rajban is identified with cement production, and Parwanoo is recognized for its processed fruits, tractor parts, and electronics. Shimla is also known for its manufacture of electrical goods, while paper and hardboard products generally have come from Baddi and Barotiwala. Alongside the growth of heavier industry, thousands of artisan-based small-scale manufacturing units have remained in operation across the state.

Resources and power

The state has implemented a series of development plans based on the utilization of its abundant hydropower potential and mineral and forest resources. Himachal Pradesh produces a significant portion of India's hydroelectric power. Existing hydropower plants include a station on the Ull River at Jogindarnagar, the massive Bhakra Dam on the Sutlej River, the Pong Dam on the Beas River, and the Giri Dam on the Giri River. Himachal Pradesh also has embarked on joint-venture hydropower projects with the central government, such as the large Nathpa Jhakri project in Shimla district. To combat a serious soil-erosion problem in



the Siwaliks and to protect the fragile Himalayan ecosystem, the state has launched a reforestation program. It also has instituted stricter enforcement of environmental laws.

Transportation


Despite its remote location, Himachal Pradesh has a reasonably well-developed infrastructure that not only has aided domestic mobility but also has helped in the promotion of tourism. Scenic narrow-gauge rail lines run from Kalka to Shimla and from Pathankot (in Punjab) to Jogindarnagar. There also is a railhead in Una. Roads, however, crisscrossing through the ranges and valleys, serve as the communications lifeline of Himachal Pradesh; the state operates many bus routes throughout the network. Regular domestic air service is available in Shimla and Kullu.

Government and society

The basic governmental structure of Himachal Pradesh, like that of most other Indian states, is determined by the national constitution of 1950. The state government is led by a governor, appointed by the president of India. The Council of Ministers, headed by a chief minister and responsible to the directly elected Legislative Assembly (Vidhan Sabha), assists and advises the governor. The state is divided into a number of districts, each of which is headed by a deputy commissioner. The districts, in turn, comprise several subdivisions, which embrace several more levels of local administration. The smallest (and most numerous) administrative unit is the village.

Education

Since the late 20th century, Himachal Pradesh has made great efforts to expand education. Consequently, there has been a remarkable rise in the number of primary, secondary, and postsecondary institutions and a corresponding increase in enrollment at all levels. Himachal Pradesh University, founded in 1970 in Shimla, was the state's first institution of higher education; it now has dozens of affiliated or associated colleges. Other major tertiary institutions include a medical college in Shimla, an agricultural university in Palampur, an engineering college in Hamirpur, a university of horticulture and forestry near Solan, and a university of information technology, also in Solan district. In addition to its universities and




colleges, Himachal Pradesh has some important research centres, most notably the Indian Institute of Advanced Study in Shimla and the Central Research Institute in Kasauli.

Cultural life

The fairs and festivals of the rural communities provide many occasions for song, dance, and the display of colourful garments. The Kullu valley, known as the valley of the gods, provides the setting for the Dussehra festival held each autumn to celebrate the defeat of the demon king, Ravana, by the prince Rama (as recounted in the ancient Hindu epic the *Ramayana*). During the festival, the various temple gods are carried in procession in covered palanquins, accompanied by bands of singers and dancers. Participants in this and other such celebrations are typically decked in vibrant attire, often accented with exquisitely designed shawls from Kinnaur district, finely embroidered handkerchiefs from Chamba, or distinctive woolen caps from Kullu. Pilgrims from neighbouring states and from within Himachal Pradesh itself converge in large numbers to worship at shrines of legendary antiquity. The town of Dharmshala has more recently emerged as a sacred site, particularly for Tibetan Buddhists; it was in Dharmshala that the Dalai Lama settled after he fled from Tibet in 1959 in the wake of China's occupation of Lhasa. Aside from their festivals and sacred sites, the Shimla hills, the Kullu valley (including the town of Manali), and Dalhousie are popular tourist destinations, especially for outdoor recreation. Indeed, skiing, golfing, fishing, trekking, and mountaineering are among the activities for which Himachal Pradesh is ideally suited.

History

The history of this mountainous state is complex and fragmented. It is known that a number of so-called Aryan groups filtered into the more productive valleys during the Vedic period (c. 1500 to 500 BCE) and assimilated the pre-Aryan population. Later, successive Indian empires—such as the Mauryan (c. 321–185 BCE), the Gupta (c. 320–540 CE), and the Mughal (1526–1761), all emerging in the Indo-Gangetic Plain—sought to exercise varying degrees of control over trade and pilgrimage routes into the area and between India and Tibet across the Himalayas. The remote, predominantly Buddhist area that is now the district of Lahaul and Spiti was controlled by Ladakh from the decline of the Mughal Empire (about the mid-18th century) until the early 1840s, when it briefly came under Sikh rule. Also during this period, warring semiautonomous petty rulers controlled the



trade routes, as well as desirable segments of agricultural and pastoral land, in the other areas of present-day Himachal Pradesh. British domination of this region followed the Sikh Wars of the 1840s and continued, directly or indirectly, for the next 100 years. Around the time of Indian independence in 1947, there was a popular movement to end feudalism in the region, and the princely state of Suket virtually surrendered to peaceful demonstrators. Subsequently, Himachal Pradesh was constituted as a province in 1948. It consisted of 30 princely states and was administered by a chief commissioner, who represented the government of India.


Between 1948 and its achievement of statehood in 1971, Himachal Pradesh went through various changes in size and administrative form. It became a substate under the Indian constitution of 1950. In 1954 it joined with Bilaspur (a former Indian state and then a chief commissioner's province), and in 1956 it became a union territory. Himachal Pradesh was enlarged in 1966 by the merger and absorption of numerous Punjab hill areas, including the regions surrounding Shimla, Kangra, and Kullu; the district of Lahaul and Spiti; and parts of the districts centred at Ambala, Hoshiarpur, and Gurdaspur. Early in 1971, Himachal Pradesh became the 18th state of India; Y.S. Parmar, who since the 1940s had been a leader in the quest for self-government in Himachal Pradesh, became the state's first chief minister.

People of Jammu and Kashmir

The cultural, ethnic, and linguistic composition of Jammu and Kashmir varies across the region. About two-thirds of the population adheres to Islam, a greater proportion than in any other Indian state or union territory apart from Lakshadweep; Hindus constitute most of the remaining third. There also are small minorities of Sikhs and Buddhists. The union territory's official languages are Urdu, English, Kashmiri, Dogri, and Hindi.

The Jammu region

Jammu, winter capital of the maharajas (the former Hindu rulers of the region) and second largest city in the union territory, was historically the seat of the Dogra dynasty. More than two-thirds of the region's residents are classified as Hindu. Most of Jammu's Hindus live in the southeastern portion of the region and are closely related to the Punjabi-speaking peoples in Punjab state; many speak the Dogri language. The majority of Sikhs in the union territory also live in the Jammu region. To the northwest, however, the proportion of Muslims



increases, with Muslims making up a dominant majority in the area around the western town of Punch.

Kashmiris of the vale and highlands


The Vale of Kashmir, surrounded by the highlands of the broader Kashmir region, always has had something of a unique character. The vast majority of the people are Muslims who speak Kashmiri or Urdu. Culturally and ethnically, their closest links are with peoples in the northwestern highlands of the Gilgit area (in the Gilgit-Baltistan district) of the Pakistani-administered sector of Kashmir. The Kashmiri language is influenced by Sanskrit and belongs to the Dardic branch of Indo-Aryan languages, which also are spoken by the various hill peoples of Gilgit. Kashmiri has rich folklore and literary traditions. The great majority of the population resides in the lower reaches of the vale. Srinagar, Jammu and Kashmir's largest city, is located on the Jhelum River.

Settlement patterns

Jammu and Kashmir's physiographic diversity is matched by a considerable variety of human occupation. In the plains and foothills of the southwestern region, colonization movements from the Punjab areas over a long period of time have produced numerous agricultural settlements. In the *dun* regions and lower valleys of the foothills, where alluvial soils and the availability of water for irrigation make agriculture possible, the population is sustained by crops of wheat and barley, which are gathered in the spring (*rabi*) harvest, and of rice and corn (maize), gathered in the late summer (*kharif*) harvest; livestock also are raised. The upper sections of the valleys support a sparser population that depends on a mixed economy of corn, cattle, and forestry. Herders migrate to higher pastures each spring to give their flocks the necessary forage to produce milk and clarified butter, or ghee, for southern lowland markets. In winter the hill dwellers return to lower areas to work in government-owned forests and timber mills. Agricultural hamlets and nucleated villages predominate throughout union territory; cities and towns such as Jammu and Udhampur function essentially as market centres and administrative headquarters for the rural populations and estates in the vicinity.

Demographic trends

The population of Jammu and Kashmir continued to increase fairly rapidly from the late 20th into the early 21st century, growing by nearly one-fourth between 2001 and 2011. The region has remained largely rural, nearly three-fourths of its people living in towns and



villages, but urbanization has increased. Nearly two-fifths of the urban population resides in the Srinagar region. The sex ratio is relatively poor, about 890 females per 1,000 males at the 2011 census, lower than it was in the 2001 census (900 females per 1,000 males).

Economy of Jammu and Kashmir

Agriculture

The majority of the people of Jammu and Kashmir are engaged in subsistence agriculture of diverse kinds on terraced slopes, each crop adapted to local conditions. Rice, the staple crop, is planted in May and harvested in late September. Corn, millet, pulses (legumes such as peas, beans, and lentils), cotton, and tobacco are—with rice—the main summer crops, while wheat and barley are the chief spring crops. Many temperate fruits and vegetables are grown in areas adjacent to urban markets or in well-watered areas with rich organic soils. Sericulture (silk cultivation) is also widespread. Large orchards in the Vale of Kashmir produce apples, pears, peaches, walnuts, almonds, and cherries, which are among the union territory's major exports. In addition, the vale is the sole producer of saffron in the Indian subcontinent. Lake margins are particularly favourable for cultivation, and vegetables and flowers are grown intensively in reclaimed marshland or on artificial floating gardens. The lakes and rivers also provide fish and water chestnuts.

Resources and power

The union territory has limited mineral and fossil fuel resources, much of which are concentrated in the Jammu region. Small reserves of natural gas are found near the city of Jammu, and bauxite and gypsum deposits occur in the vicinity of Udhampur. Other minerals include limestone, coal, zinc, and copper. The pressure of population on land is apparent everywhere, and all available resources are utilized. All the principal cities and towns and a majority of the villages are electrified, and hydroelectric and thermal generating plants have been constructed to provide power for industrial development based on local raw materials. Major power stations are located at Chineni and Salal and on the upper Sind and lower Jhelum rivers. Jammu and Kashmir has vast hydroelectric generating potential, principally along the Chenab River in the southwestern part of the union territory but also including the basins of the Indus, Jhelum, and Ravi rivers. Although by the early 21st century only a relatively small fraction of that potential was being exploited, a large number of projects were in various stages of planning or completion at the end of the 2010s that were intended to considerably boost the union territory's generating capacity.



Manufacturing


Metalware, precision instruments, sporting goods, furniture, matches, and resin and turpentine are the major manufactures of Jammu and Kashmir, with the bulk of the union territory's manufacturing activity located in Srinagar. Many industries have developed from rural crafts, including handloom weaving of local silk, cotton, and wool; carpet weaving; wood carving; and leatherwork. Such industries—together with the making of silverwork, copperwork, and jewelry—were stimulated first by the presence of the royal court and later by the growth of tourism; however, they also owe something to the important position achieved by Srinagar in west Himalayan trade. In the past the city acted as an entrepôt for the products of the Punjab region on the one hand and of the high plateau region east of the Karakoram, Pamir, and Ladakh ranges on the other hand. Routes still run northwestward into Gilgit via the Raj Diangan Pass and northeastward via the Zoji Pass to Leh and beyond.

Tourism

Although facilities for visitors to Jammu and Kashmir have improved considerably since the late 20th century, the union territory's potential in the tourist sector has remained generally untapped. In addition to historical and religious sites, visitor destinations include the snow-sports centre at Gulmarg in the northern Pir Panjal Range west of Srinagar and the union territory's many lakes and rivers.

Transportation and communications

Transport within Jammu and Kashmir remains a problem, although the Indian central government has made a substantial investment in developing the infrastructure of the union territory. As a result of the India-Pakistan dispute over the Kashmir region, the route through the Jhelum valley from Srinagar to Rawalpindi, Pakistan, was closed in the late 1940s. The route was reopened in 2005, but in the intervening years its closure had made it necessary to transform a longer and more-difficult cart road through Banihal Pass into an all-weather highway in order to link Jammu with the Vale of Kashmir; included was construction of the Jawahar Tunnel, which at the time of its completion in 1959 was one of the longest in Asia. That road, however, is often made impassable by severe weather, which causes shortages of essential commodities in the vale. A road also connects Srinagar with Kargil and Leh in Ladakh. In addition, a route through the Pir Panjal Range that followed the ancient



Mughal Road opened in 2010, significantly reducing the travel distance between Punch and the vale.

Jammu is the terminus of the Northern Railway of India. In the 1990s construction got underway on a rail link between Jammu and Baramula (via Srinagar) near the northern end of the vale. Work proceeded slowly, but by the early 21st century the segments had been completed between Jammu and Udhampur and from Baramula to just south of Anantnag (the southern limit of the vale), southeast of Srinagar. Srinagar and Jammu are linked by air to Delhi and other Indian cities, and there is air service between Srinagar, Leh, and Delhi. Jammu and Kashmir's remoteness and inaccessibility were major impediments to developing traditional landline telephone service. The advent of mobile telephony, however, transformed telecommunications in the region. The use of landlines there steadily dropped, while usage of mobile devices grew dramatically to completely dwarf the older technology in numbers of subscribers.

Palace on Wheels


The *Palace on Wheels* is India's first luxury tourist train launched by the Indian Railways in joint collaboration with Rajasthan Tourism Development Corporation (RTDC) to promote tourism in Rajasthan. The train was launched in 1982. The train has been renamed as Heritage Palace on Wheels.

History

The concept of the *Palace on Wheels* was derived from the royal background of the coaches, which were originally meant to be the personal railway coaches of the erstwhile rulers of the princely states of Rajputana, Baroda, the Nizam of Hyderabad and mainly the Viceroy of British India. Due to changes in the rail gauges over the years, after the launch of the first train in 1982, the second train was built in 1991 and the third train was built in 1995

The train halted operations during the COVID-19 pandemic. It resumed operations in 2022 and was flagged off by Chief Minister Ashok Gehlot at Gandhinagar Railway Station on 8 October 2022. The Chief Minister announced that modern furnishings and additional amenities have been added to the train and the government has accorded an industry status to the sector while setting aside 1,000 crore in the 2022-23 budget to promote tourism. Before the stop in operations due to the pandemic, the train ran continuously from 1982 to 2020.

A petition was filed by Worldwide Rail Journeys Pvt Ltd. to allow 18 foreign passengers to travel on the train while operations were halted due to the pandemic since they had deposited



an amount of 15 lakh towards their booking. The Delhi High Court gave a judgement to allow these foreigners to board the train

Facilities

The train has 14 coaches and can accommodate 82 tourists. Each coach is named after former Rajput states and matches the aesthetics and interiors of the royal past: Alwar, Bharatpur, Bikaner, Bundi, Dholpur, Dungargarh, Jaisalmer, Jaipur, Jhalawar, Jodhpur, Kishangarh, Kota, Sirohi and Udaipur. Each coach has three cabins (named *chambers* or *saloons* by the company) with luxury amenities and Wi-Fi internet. The train has two restaurants, *The Mahārāja* and *The Mahārāni*, with a Rajasthani ambience serving continental and Chinese cuisine, one bar-cum-lounge, 14 saloons and a spa. It has on-board postal, banking and laundry services.

Thar Desert


In the India's site, you will find many sand dunes that have wild vegetation. but still there are around **7 desert dune area**, that are authentic desert sites. When I use the term "**authentic**" I mean real desert sites in Rajasthan, where you will find sand dunes that are 20-50 meters tall, & many desert tourism related activities like **Camel safari, Jeep safari, dune bashing, desert camping** & in some places "**Paragliding**". Plus these deserts are some of the best places to capture sunset or sunrise, with your camera or mobile. So, in this post of **Deserts in Rajasthan**, I've shared 7 authentic desert sand dune sites in Rajasthan, along with all the activities that you can enjoy here.

List of 7 desert sites in Rajasthan

1. Desert in Jaisalmer

Jaisalmer is one of the best city in whole Thar desert area of Rajasthan. Here you will find vast desert land and two prominent desert dunes sites of Sam sand dunes and Khuri Sand Dunes. Both Sam & Khuri are blessed with 30-60 meter tall sand dunes, which attract travellers from all over India, especially from Gujarat.

Along with these 2 dunes sites, Jaisalmer is a vary popular tourist attractions and its Golden Fort, also known as Sonar Quila is a must watch attractions, along with many other sites like Gadisar Lake, Amar Sagar, Jaisalmer War Museum etc.



And view below details on:

- Sam Sand Dunes
- Khuri Sand Dunes
- Places to visit in Jaisalmer.

Sam Sand Dunes (Jaisalmer)

1 of 7 desert dunes in Rajasthan

Jaisalmer, is the best desert destination in Thar Rajasthan & the dunes here, *Sam sand dune* & *Khuri sand dune*, are quite popular among travellers visiting Jaisalmer. Sam is around 45 km away from Jaisalmer city & dunes here you will find 30-60 meter tall sand dunes in a 3- 5 km of pure desert area with very little vegetation. The main area of Sam, which has no trees; just sand dunes, is the perfect place for travellers searching for a authentic desert holiday in Rajasthan.

- Jaisalmer Camel safari
- Jaisalmer Jeep Safari
- View of best sunset in whole India
- Dune bashing with Quad bikes
- Paragliding etc.


Khuri Sand Dunes (Jaisalmer)

2 of 7 desert dunes in Rajasthan 33 km south of Sam sand dune & 45 km from Jaisalmer city, you will find an another popular sand dune area by the name of Khuri Sand dunes. Khuri is popular village safari destination in Jaisalmer, where travellers prefer to stay in small homestays & enjoy walks at sand dunes which are less crowded. You need to hire a taxi from Jaisalmer & drive towards Khuri, which is 50 km south-west from the city.

You can also plan a trip like:

- Arrive in Sam in day 1 around 3-4 pm
- Enjoy & explore Sam & stay here for a night, at one of many desert camps
- Next day, arrive at Khuri, 45 minute drive from Sam, just before sunrise.

So with above suggested plan, you can explore both sand dunes of Sam & Khuri.



It's no doubt, Khuri sand dunes are less filled with tourists, but it's this isolated location that's what makes Khuri such a temptation to visit.

2. Desert in Jodhpur


Jodhpur is 260 km east from Jaisalmer and is one of three top prominent desert region in Thar Desert. Though most region of jodhpur district has green vegetation, but you will find one marvel, that is now rated as perfect desert in Jodhpur Jaisalmer. Its:3 of 7 desert dunes in Rajasthan Osian desertThe desert of Osian is quite close from Jodhpur, around 70 km and is famous for two temples (Osian Mata Temple & a Jain temple) along with the desert dunes. At Osian sand dunes, you will find only a handful of desert camp, along with a few camel & jeep safari tour operators. Mostly these dunes are visited by travellers who are in Jodhpur & want to enjoy an authentic desert safari activities, like Jeep Safari, Camel safari etc. The remote surroundings of Osian make it a prime attraction for a peaceful night stay (in desert camps) as this dune area is less crowded in comparison to Sam Sand Dunes in Jaisalmer. To reach Osian Sand Dunes, you can use public transport like Bus from Jodhpur or hire a private taxi. In a taxi, it will take between 1-2 hours to reach Osian, as its 67 km away from Jodhpur. The best time to visit Osian is by 3-4 pm, as 1st you can visit the Osian Mata Temple & then go for camel or Jeep Safari.

3. Desert in Barmer

Around 160 km south of Jaisalmer, is the city of Barmer which is rated as the 2nd desert city of Rajasthan (Jaisalmer being 1st) where you will find a vast desert area. And the most prominent desert region here is:

Mahabar desert

The 3rd city in western Rajasthan which is famous for its sand dunes area in Barmer. And just 15 minute drive from Barmer, you will find Mahabar Sand Dunes. Mahabar Sand Dunes is a small, but very beautiful desert area where you won't find desert camps or safari tours, but it's perfect for those travellers who either wants to drive their own SUV or bike on dunes and for travellers who are driving on Jaisalmer Ahmedabad route, as Mahabar Sand Dunes are on route. You can either take a auto-rickshaw from Barmer city, which will charge around Rs 100-150 or book a taxi from Barmer and visit Mahabar Sand Dunes along with more



nearby sites like **Sanchal Fort, Mahadev Temple & Kushal Vatika Jain Temple.** *Best time to visit Mahabar Sand Dunes is evening and at sand dunes, the sunset are simply stunning.*

4. Desert in Nagaur

Nagaur is in central Rajasthan & close from both Jodhpur & Jaisalmer. Though Nagaur is mostly known for its Cattle farms but if you travel 45 km south from Nagaur city, you will come across a village name Khimsar. Here you will find:


Khimsar desert Sand Dunes

Khimsar is a small town in central Rajasthan which lies between Jaipur & Jodhpur, and is just 45 km away from Nagaur city (closest railway station). So once you enter Khimsar town, you will first notice a big solar panel unit from Reliance & a sand dune resort, which is the major attraction “Khimsar Sand Dune resort” Unlike the above desert dune site, Khimsar is very remote and majority of travellers visiting Khimsar are the guests of this resort, who have maintained a dune area with village theme huts, and offer camel ride at a dune area which is maintained by them, as shown in the image above. The surrounding area of Khimsar is flat desert area, but is full of rich wildlife like Desert Fox, Nigai, Blackbucks, Demoiselle Cranes, Partridges and other species in wildlife sanctuaries around this region. Either you can hire a taxi from Jodhpur or Jaipur to reach Khimsar which will be a 2 to 4 hour drive, or you can catch a train till Nagaur railway station, which is 45 km north from the dunes.

There are some attractions close by like Khimsar Fort, Nagaur Fort and others, which you can visit close to Khimsar Sand Dunes.

5. Desert in Bikaner

Bikaner is a popular tourist city, in the middle of Thar desert & in western Rajasthan, which is famous for its Junagarh Palace, Karni Mata temple (where you will find more than 25000 rats) and the desert area just outside the city. Like all other desert in Rajasthan, Bikaner has a few sand dune area which aren't very high, but is spread across a large area & quite famous for its camel safari & camping activities. Plus, when you are in Bikaner desert, do plan to attend the Bikaner camel festival in January and do visit the **National Research Centre on Camels**, if you want to enjoy some time with camels, taste camel milk ice cream etc. Check nrccamel.icar.gov.in for more details.



Most desert camps & safari tours in Bikaner are conducted in Raisar area, which is just 15 minute drive from Bikaner city. To reach here, you can either use public transport or hire a cab in Bikaner for full day & explore all attractions of Bikaner city & from 4 pm to 11 pm, stay in the desert area.

6. Desert in Pushkar

Pushkar is one of the holiest cities for the Hindus & a major tourist destination of Rajasthan, surrounded by desert sands. The sand dunes here are not as spectacular as that around Sam sand dunes Jaisalmer, but they are rated as the best places to go for exploring the rural village in Rajasthan. You can go on a camel ride here, or drive around in a camel cart to explore unseen regions of Thar Desert. The caretaker of the camel will be your guide & will share interesting facts about villages with you. The nearest train station from Pushkar is **Ajmer Junction** (around 15 km away) which is connected with all major cities like Jaipur, Delhi etc. and for travellers searching for desert near Jaipur, Pushkar desert is the best option as its just 140 km away from Jaipur, which you can cover in less than 3 hours, with our Jaipur to Pushkar taxi package.

Activities in Pushkar desert


Every year, an annual festival is organized in Pushkar, which is rated as the biggest camel fair in whole world. It's the **Pushkar Camel fair** or Pushkar mela & is planned in the month of November this year. And all year around, travellers from all over India & abroad visit this desert area (Pushkar) to enjoy a rural camel safari (ride) & later enjoy a dinner & dance program, either in a desert camp or in a village.

1. Desert safari in Jaisalmer

In Jaisalmer desert dunes area of Sam & Khuri, you can book & enjoy activities like

- Camel Safari
- Jeep Safari
- Dune bashing
- Stay in desert camps

The ideal place for all these activities is Sam, as here you will get many options of safari & camping tours.



To reach Sam, you 1st need to arrive in Jaisalmer city & then hire a cab to reach Sam from Jaisalmer, a 40-50 minute drive. And enjoy an evening desert safari tour at sand dunes of Sam & later plan to visit a desert camp for a musical night. Checkout our:

- Jaisalmer desert safari package
- Jaisalmer camel safari package
- Jaisalmer Jeep safari package

2. Camel safari in Pushkar
The most exciting thing about Pushkar Camel Safari is that you can not only go on a camel ride, but see interesting tourist places around the town of Pushkar sitting on a camel's back. You can have a short 1 hour camel safari, or even go for an overnight experience of a camel ride. Later you can explore & see village life at close range, and learn more about camels & many stories revolving around camels.

A camel safari in Pushkar will show you a rich diversity of visuals, from crimson sunsets and yellow sand dunes, to rustic hamlets, village life, tourist spots and more. Do checkout our:

- Pushkar Camel Safari
- Jaipur to Pushkar taxi


3. Desert Camping in Rajasthan desert

Majority of desert camps are in Jaisalmer Sam sand dunes, but desert camping is not just confined to Jaisalmer. In Rajasthan you can plan to stay in a desert camp in regions like:

1. Sam sand dunes, Jaisalmer
2. Khuri sand dunes, Jaisalmer
3. Osian sand dunes, Jodhpur
4. Near Bikaner city.

And for **Glamping (Luxury Camping)**, checkout desert resorts like:

1. Khimsar desert village camp, Nagaur
2. Samsara Desert Camp & Resort, Dechu (near Jodhpur)
3. Manvar Desert Camp & Resort, Khiyasariya (near Jodhpur)



At Sam sand dune, you can plan to stay in a desert camp for 1 night. Here guests arrive in these camps at around 4 pm & till 7 pm, go for a desert safari tour at Sam sand dunes. Later from 8 to 10 pm, these camps organize Rajasthan gypsy folk dance & musical program, which is the main attraction of these camps, And at luxury camps suggested above, you enjoy 5 star hotel facilities like Spa, fine-dinning along with camel, jeep safari & evening musical program.

4. Camel Safari in Bikaner


Bikaner, in the last decade has also become a popular place for camel safari tours, thanks to the National Research Centre on Camels. This centre attracts many travellers visiting Bikaner & this many tour companies has started offering camel safari tours with musical evenings. The Osian desert in Jodhpur is a small but a popular desert safari destination where you will find camps, camel & jeep safari tours, all year around. To reach Osian, you 1st need to arrive in Jodhpur & then book a cab reach Osian. Checkout our Jodhpur car rental service for more details.

List of Historical Monuments in India

Historical Monuments are the representation of India's tradition and diverse cultural splendour. These monuments in India are the true guarding pillars of outstanding artistic talent. India is rich in culture, legacy structures, sanctuaries, posts, and royal residences. A large portion of the landmarks and fortifications in India reflects the cultural heritage. This article throws light on List of Historical Monuments in India.

List of Historical Monuments in India

India is a breathtaking tourism destination that provides visitors with a diverse range of experiences. From the magnificent Taj Mahal, one of the world's marvels, to luxurious palaces and forts, India showcases a wealth of cultural treasures constructed hundreds of years ago. The Statue of Unity is one such architectural masterpiece. Prime Minister Narendra Modi unveiled the Statue of Unity on October 31, 2018, to honour Sardar Vallabhbhai Patel's 143rd birthday. It stands 177 feet taller than China's Spring Temple Buddha statue (the world's second highest), which took 11 years to create. The Statue of Unity is the tallest structure in the world, standing at 182 metres. Historical Monuments are the representation of India's tradition and diverse cultural splendour. These monuments in




India are the true guarding pillars of outstanding artistic talent. India is rich in culture, legacy structures, sanctuaries, posts, and royal residences. A large portion of the landmarks and fortifications in India reflects the cultural heritage. This article throws light on List of Historical Monuments in India. Tourism Minister Prahald Patel on 2nd October 2019, announced that single-use plastic will not be allowed on the premises of historical monuments and within 100 meters of them. UPSC has asked many factual questions about the monuments in India in the IAS Prelims examination. Important Monuments in India is an important static GK topic.

Monuments of South India

The monuments, temples and palaces of South India unfold a whole new world of historical, architectural, political, cultural, traditional and religious legacy and past of Deccan India. The cultural heritage of Andhra Pradesh consists of contributions and influences of successive dynasties that ruled it such as Ikshvakus, Pallavas, Chalukyas, Kakatiyas, Vijayanagaram Kings, Qutub Shahis, Mughals and Asaf Jahis. The capital of Andhra Pradesh, Hyderabad has a unique cultural identity with elements of both Hinduism and Islam and has several notable monuments including Charminar, Salarjung Museum, Mecca Masjid, Qutub Shahi Tombs and Falaknuma Palace. Besides the Golconda Fort, Nagarjuna Sagar Dam, the tallest masonry dam in the world, Hyderabad also has the magnificent Falaknuma Palace, a rare blend of Italian and Tudor architecture.

Karnataka's architectural monuments are heavily ornamented and include a long list such as Afzal Khan's Cenotaph and Ibrahim Roza at Bijapur, Vidhan Soudha, Bangalore Palace, Tipu's Palace and Daria Daulat Bagh Palace at Bangalore, the capital of Karnataka, Lotus Palace, Queen's Bath and Noblemen's Palace at Hampi, Takht Mahal at Bidar, Bahamani tombs at Ashtur, Mysore Palace and Gol Gumbaz. Kerala's monuments manifest a unique fusion of various styles of architecture hailing from as many countries that had trade connections with Kerala in the past through its sea ports and harbors such as European, Chinese, Jewish and Arabic styles along with 'Nalukettu', the indigenous architectural style of Kerala. Some of the most remarkable monuments are Krishnapuram Palace, Jewish Synagogue, Mattancherry Palace, Hill Palace, Kaudiar Palace, Bastion Bungalow, Bolghatty



Palace, Chittur Garumadam, Neyyar Dam and Idukki Arch Dam, the world's second Asia's first arch dam.

Dravidian architecture of Tamil Nadu monuments looks great with delicate and elaborate sculptures on the walls and ceilings. Chennai, the capital of Tamil Nadu has a large number of ancient monuments such as Bharathiyar Illam, Kamaraj Memorial House, Madras War Cemetery, Senate House, Rippon Building, Vivekananda Illam and Valluvar Kottam. Madurai's Thirumalai Nayak Mahal is a classic example of Indo-Saracenic style while the maze of 108 rooms of the Padmanabhapuram Palace is bewildering. The Rock Fort temple at Tiruchirappalli is yet another highlight of the state. Come, take a guided tour to these legendary monuments, forts and palaces of South India.


Periyar National Park and Wildlife Sanctuary (PNP) is a protected area located in the districts of Idukki and Pathanamthitta in Kerala, India. It is notable as an elephant reserve and a tiger reserve. The protected area encompasses 925 km² (357 sq mi), of which 305 km² (118 sq mi) of the core zone was declared as the Periyar National Park in 1982. The park is a repository of rare, endemic, and endangered flora and fauna and forms the major watershed of two important rivers of Kerala: the Periyar and the Pamba.

Periyar National Park

The park is located high in the Cardamom Hills and Pandalam Hills of the south Western Ghats along the border with Tamil Nadu. It is 4 km (2.5 mi) from Kumily, approximately 100 km (62 mi) east of Kottayam, 110 km (68 mi) west of Madurai and 120 km (75 mi) southeast of Kochi.

Periyar Lake

The first official action towards the conservation of wildlife and biodiversity in Kerala was taken in 1934 by the Maharaja of Travancore, Chithira Thirunal Balarama Varma, by declaring the forests around Periyar lake as a private reserve to stop the encroachment of tea plantations. It was founded as Nellikkampatty Reserve. It was consolidated as a wildlife sanctuary in 1950 after the political integration of India.




The misty mountain ranges of the Periyar National Park lies in the middle of a mountainous area of the Cardamom Hills. In the north : The boundary commences from the point nearest to the Medaganam in the interstate boundary up to Vellimalai. and the east Thence the boundary follows the inter-state boundary from Vellimalai to Kallimalai Peak (G.O. (P) No.65/2003/F&WLD dated Thiruvananthapuram, 20 December 03) (1615 M) it is bounded by mountain ridges of over 1,700 m (5,600 ft) altitude and toward the west it expands into a 1,200 m (3,900 ft) high plateau. From this level the altitude drops steeply to the deepest point of the reserve, the 100 metre valley of the Pamba River. The highest peak in the park is the 2,019 m (6,624 ft) high Kottamala, the southernmost peak in India higher than 2,000 metres (6,562 ft). The Periyar and Pamba Rivers originate in the forests of the reserve, both in Mlappara. The other prominent peaks within the park are Pachayarmala, Vellimala, Sunderamala, Chokkampetti mala and Karimala. The topography consists of steep and rolling hills which are thickly wooded. The sanctuary surrounds Periyar Lake, a reservoir measuring 31 km² (12 sq mi), which was formed when the Mullaperiyar Dam was erected in 1895. The reservoir and the Periyar River meander around the contours of the wooded hills, providing a permanent source of water for the local wildlife.

Climate

The temperature varies depending upon the altitude and it ranges between 15 °C in December and January and 31 °C in April and May. Annual [Precipitation (meteorology)|precipitation] is between 2000 and 3000 mm, about two-thirds occurring during the [southwest monsoon] between June and September. Much of the rest occurs during the [northeast monsoon] between October and December. Summers are warm with some precipitation in April and winters are cold.

Boundaries

- North: The boundary commences from the point nearest to the Medaganam in the interstate boundary up to Vellimalai.
- East: Thence the boundary follows the inter-state boundary from Vellimalai to Kallimalai Peak (1615 M)
- South: Thence the boundary follows along the main ridge to Chokkampettymalai Peak (1805 M). Thence along the main ridge to Udumalai (1594 M) (the same boundary which divides Ranni Forest Division and existing Periyar Tiger Reserve).



West:Thence the boundary proceeds due north along the main ridge dividing Periyar Tiger Reserve and Ranni Forest Division to Manikamalai and thence along the ridge to Sundaramalai 1813 M from Sundaramalai the boundary runs along the main ridge to Mangaladevi top 1737 M, and thence to Pachimalai top 1805 M from Puchimala top the boundary follows the Nallah in itself bank, Nallah coming from Mannarkavala and then proceed along Cherakottai river till it joins the Periyar lake between Pandaravara-malai and Poupara.

Flora

Submerged trees in Periyar Lake


The park is made up of tropical evergreen, semi -evergreen and moist deciduous forests, montane grasslands, montane savannas, man - made stands of eucalyptus, wetlands, lake and river ecosystems. A total of 1965 taxa (species and infraspecific) of flowering plants have been collected and described from the park. These include 17 species categorized as "possibly extinct out of the aforementioned flowering plant taxa, about 171 species of grass and 140 species of orchids have been recorded within the park. The grasses are found in the open grasslands found on the edges of the water bodies and montane habitats where fire resistant vegetation grows and dense grasses like elephant grass are found. Various herbivores such as sambar, Asian elephants, gaur and wild boar have been observed to graze here.

Forests found here are composed of deciduous, evergreen and semi evergreen trees like teak, rosewoods, terminalia, sandalwoods, mangoes, jamun, tamarind, banyans, sacred fig, kino tree, bamboos, Diospyros bourdillonii, Hopea parviflora, Dipterocarpus indicus, Semecarpus travancorica and the only south Indian conifer, Nageia wallichiana. The medicinal gloriosa lily grows in the park. The endemic flora includes *Habenaria periyarensis* and *Syzygium periyarensis*

The park is surrounded by agricultural regions, especially plantations of such crops as tea, cardamom, and coffee

FaunaMammals

Thirty-five species of mammals have been recorded in the park, including many threatened species. It is an important tiger and elephant reserve. A total of 40 Bengal tigers were counted across 925 square kilometers of the park in 2017.It is valuable for Asian elephant and also for a few of white tigers found here. Other mammals include the gaur, sambar, wild pig, Indian



giant squirrel, Travancore flying squirrel, jungle cat, Dhole, sloth bear, Nilgiri tahr, lion-tailed macaque, Nilgiri langur, Salim Ali's fruit bat, stripe-necked mongoose, and Nilgiri marten.

Bird

About 266 species of birds can be seen in the park, including migrants. Endemic birds include the Malabar grey hornbill, Nilgiri wood pigeon, blue-winged parakeet, Nilgiri flycatcher, crimson-backed sunbird, and white-bellied redstart, and black-necked stork. A four-day survey was conducted on 1–4 December 2016, organised under the aegis of the Periyar Tiger Reserve (PTR) and found the presence of 13 new bird and 16 butterfly species that were undetected earlier. The newly found bird species included Eurasian woodcock (*Scolopax rusticola*), steppe gull (*Larus fuscus barbensis*), grey-necked bunting (*Emberiza bruniceps*) and paddyfield warbler (*Acrocephalus agricola*).

Reptiles (reptilia) There are 45 species of reptiles - 30 snakes, 13 lizards, and two turtles. Snakes include the king cobra, Malabar pit viper, and striped coral snake.

Bicolored frog (Malabar frog) *Clinotarsus curtipes*

Hemicordulia asiatica in Periyar National Park

There are about 160 butterfly taxa, including the South India's largest butterfly southern birdwing, lime butterfly, Malabar tree nymph, Choaspes benjaminii (Indian awlking), Thoressa evershedii (Evershed's Ace) which is endemic to the South Western Ghats, Thoressa astigmata (Southern spotted ace) which is also endemic to the southern parts of the western ghats, but is more common and with a greater range than T.evershedii, Thoressa honorei (Madras ace), the highly threatened Travancore evening brown, which can only be found in cane brakes, various kinds of uncommon Mycalesis species (the bushbrowns), some of which are endemic to the Western Ghats, and many kinds of moths, such as the Southern Atlas moth. A survey jointly conducted by the Periyar Tiger Conservation Foundation, Indian Dragonfly Society and the Forest and Wildlife Department in October 2017 found 77 species of odonata including Asian emerald (*Hemicordulia asiatica*). A survey jointly conducted by the same team in September 2018 found eight more new species.

